

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์และคุณธรรมที่สอดแทรก
ในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
ตามลำดับต่อไปนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. นิตยสาร
3. หลักการวิเคราะห์เนื้อหา
4. หลักการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น
5. การวิเคราะห์คุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่เปิดโอกาสให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้
คณิตศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และตลอดชีวิตตามศักยภาพ สามารถนำความรู้ ทักษะ และ
กระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น
(กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

1. ทำไมต้องเรียนคณิตศาสตร์

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดมนุษย์ ทำให้มนุษย์
มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือ
สถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบ ช่วยให้การคาดหมาย วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหา และ
นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือ

ในการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต ช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

2. เรียนรู้อะไรในคณิตศาสตร์

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เปิดโอกาสให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์อย่างต่อเนื่องตามศักยภาพ โดยกำหนดสาระหลักที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนทุกคนดังนี้

2.1 จำนวนและการดำเนินการ : ความคิดรวบยอดและความรู้ลึกเชิงจำนวน ระบบจำนวนจริง สมบัติเกี่ยวกับจำนวนจริง การดำเนินการของจำนวน อัตราส่วน ร้อยละ การแก้ ปัญหาเกี่ยวกับจำนวน และการใช้จำนวนในชีวิตจริง

2.2 การวัด : ความยาว ระยะทาง น้ำหนัก พื้นที่ ปริมาตรและความจุ เงินและเวลา หน่วยวัดระบบต่าง ๆ การคาดคะเนเกี่ยวกับการวัด อัตราส่วนตรีโกณมิติ การแก้ ปัญหาเกี่ยวกับการวัด และการนำความรู้เกี่ยวกับการวัดไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.3 เรขาคณิต : รูปเรขาคณิตและสมบัติของรูปเรขาคณิตหนึ่งมิติ สองมิติ และสามมิติ การนิยามภาพ แบบจำลองทางเรขาคณิต ทฤษฎีบททางเรขาคณิต การแปลงทางเรขาคณิต (Geometric Transformation) ในเรื่องการเลื่อนขนาน (Translation) การสะท้อน (Reflection) และการหมุน (Rotation)

2.4 พีชคณิต : แบบรูป (Pattern) ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน เซตและการดำเนินการของเซต การให้เหตุผล นิพจน์ สมการ ระบบสมการ อสมการ กราฟ ลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต อนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต

2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น : การกำหนดประเด็น การเขียนข้อคำถาม การกำหนดวิธีการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล การจัดระบบข้อมูล การนำเสนอข้อมูล ค่ากลางและการกระจายของข้อมูล การวิเคราะห์และการแปลความข้อมูล การสำรวจความคิดเห็น ความน่าจะเป็น การใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นในการอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ และช่วยในการตัดสินใจในการดำเนินชีวิตประจำวัน

2.6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ : การแก้ปัญหาด้วยวิธีการที่หลากหลาย การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ และการเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 จำนวนและการดำเนินการ

มาตรฐาน ค 1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง

มาตรฐาน ค 1.2 เข้าใจถึงผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการของจำนวนและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินการต่าง ๆ และสามารถใช้ในการดำเนินการในการแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.3 ใช้การประมาณค่าในการคำนวณและแก้ปัญหา

มาตรฐาน ค 1.4 เข้าใจระบบจำนวนและนำเสนอบัติเกี่ยวกับจำนวนไปใช้

สาระที่ 2 การวัด

มาตรฐาน ค 2.1 เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการวัด วัดและคาดคะเนขนาดของสิ่งที่ต้องการวัด

มาตรฐาน ค 2.2 แก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัด

สาระที่ 3 เรขาคณิต

มาตรฐาน ค 3.1 อธิบายและวิเคราะห์รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

มาตรฐาน ค 3.2 ใช้การนิกภาพ (Visualization) ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ (Spatial Reasoning) และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิต (Geometric Model) ในการแก้ปัญหา

สาระที่ 4 พีชคณิต

มาตรฐาน ค 4.1 เข้าใจและวิเคราะห์แบบรูป (Pattern) ความสัมพันธ์ และฟังก์ชัน

มาตรฐาน ค 4.2 ใช้นิพจน์ สมการ อสมการ กราฟ และตัวแบบเชิงคณิตศาสตร์ (Mathematical Model) อื่น ๆ แทนสถานการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนแปลความหมาย และนำไปใช้แก้ปัญหา

สาระที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น

มาตรฐาน ค 5.1 เข้าใจและใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

มาตรฐาน ค 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล

มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหา

สาระที่ 6 ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์

มาตรฐาน ค 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ทางคณิตศาสตร์ และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4. คุณภาพผู้เรียน

4.1 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.1.1 มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับจำนวนจริง มีความเข้าใจเกี่ยวกับอัตราส่วน สัดส่วน ร้อยละ เลขยกกำลังที่มีเลขชี้กำลังเป็นจำนวนเต็ม รากที่สองและรากที่สามของจำนวนจริง สามารถดำเนินการเกี่ยวกับจำนวนเต็ม เศษส่วน ทศนิยม เลขยกกำลัง รากที่สองและรากที่สามของจำนวนจริง ใช้การประมาณค่าในการดำเนินการและแก้ปัญหา และนำความรู้เกี่ยวกับจำนวนไปใช้ในชีวิตจริงได้

4.1.2 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นที่ผิวของปริซึม ทรงกระบอก และปริมาตรของปริซึม ทรงกระบอก พีระมิด กรวย และทรงกลม เลือกใช้หน่วยการวัดในระบบต่าง ๆ เกี่ยวกับความยาว พื้นที่ และปริมาตรได้อย่างเหมาะสม พร้อมทั้งสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการวัดไปใช้ในชีวิตจริงได้

4.1.3 สามารถสร้างและอธิบายขั้นตอนการสร้างรูปเรขาคณิตสองมิติโดยใช้วงเวียนและสันตรง อธิบายลักษณะและสมบัติของรูปเรขาคณิตสามมิติซึ่งได้แก่ ปริซึม พีระมิด ทรงกระบอก กรวย และทรงกลมได้

4.1.4 มีความเข้าใจเกี่ยวกับสมบัติของความเท่ากันทุกประการและความคล้ายของรูปสามเหลี่ยม เส้นขนาน ทฤษฎีบทพีทาโกรัสและบทกลับ และสามารถนำสมบัติเหล่านั้นไปใช้ในการให้เหตุผลและแก้ปัญหาได้ มีความเข้าใจเกี่ยวกับการแปลงทางเรขาคณิต (Geometric Transformation) ในเรื่องการเลื่อนขนาน (Translation) การสะท้อน (Reflection) และการหมุน (Rotation) และนำไปใช้ได้

4.1.5 สามารถนิยามและอธิบายลักษณะของรูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

4.1.6 สามารถวิเคราะห์และอธิบายความสัมพันธ์ของแบบรูป สถานการณ์หรือปัญหา และสามารถใช้สมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระบบสมการเชิงเส้นสองตัวแปร อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว และกราฟในการแก้ปัญหาได้

4.1.7 สามารถกำหนดประเด็น เขียนข้อคำถามเกี่ยวกับปัญหาหรือสถานการณ์ กำหนดวิธีการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลและนำเสนอข้อมูล โดยใช้แผนภูมิวงกลม หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมได้

4.1.8 เข้าใจค่ากลางของข้อมูลในเรื่องค่าเฉลี่ยเลขคณิต มัชฌิม และฐานนิยม ของข้อมูลที่ยังไม่ได้แจกแจงความถี่ และเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งใช้ความรู้ในการพิจารณาข้อมูลข่าวสารทางสถิติ

4.1.9 เข้าใจเกี่ยวกับการทดลองสุ่ม เหตุการณ์ และความน่าจะเป็นของ เหตุการณ์ สามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์และประกอบการ ตัดสินใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4.1.10 ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหา ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการ ทางคณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ให้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ และสรุปผลได้อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาและสัญลักษณ์ ทางคณิตศาสตร์ในการสื่อสาร การสื่อความหมาย และการนำเสนอ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ในคณิตศาสตร์ และนำความรู้ หลักการ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ ไปเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4.2 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.2.1 มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับระบบจำนวนจริง ค่าสัมบูรณ์ของจำนวนจริง จำนวนจริงที่อยู่ในรูปกรณฑ์ และจำนวนจริงที่อยู่ในรูปเลขยกกำลังที่มีเลขชี้กำลังเป็น จำนวนตรรกยะ หาค่าประมาณของจำนวนจริงที่อยู่ในรูปกรณฑ์ และจำนวนจริงที่อยู่ในรูป เลขยกกำลังโดยใช้วิธีการคำนวณที่เหมาะสมและสามารถนำสมบัติของจำนวนจริงไปใช้ได้

4.2.2 นำความรู้เรื่องอัตราส่วนตรีโกณมิติไปใช้คาดคะเนระยะทาง ความสูง และแก้ปัญหาเกี่ยวกับการวัดได้

4.2.3 มีความคิดรวบยอดในเรื่องเซต การดำเนินการของเซต และใช้ความรู้ เกี่ยวกับแผนภาพเวนน์-ออยเลอร์แสดงเซตไปใช้แก้ปัญหา และตรวจสอบความสมเหตุสมผล ของการให้เหตุผล

4.2.4 เข้าใจและสามารถให้การให้เหตุผลแบบอุปนัยและนิรนัยได้

4.2.5 มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความสัมพันธ์และฟังก์ชัน สามารถใช้ ความสัมพันธ์และฟังก์ชันแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4.2.6 เข้าใจความหมายของลำดับเลขคณิต ลำดับเรขาคณิต และสามารถหาพจน์ทั่วไปได้ เข้าใจความหมายของผลบวกของ n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิต อนุกรมเรขาคณิต และหาผลบวก n พจน์แรกของอนุกรมเลขคณิต และอนุกรมเรขาคณิต โดยใช้สูตรและนำไปใช้ได้

4.2.7 รู้และเข้าใจการแก้สมการ และอสมการตัวแปรเดียวดีกรีไม่เกินสอง รวมทั้งใช้กราฟของสมการ อสมการ หรือฟังก์ชันในการแก้ปัญหา

4.2.8 เข้าใจวิธีการสำรวจความคิดเห็นอย่างง่าย เลือกใช้ค่ากลางได้เหมาะสมกับข้อมูลและวัตถุประสงค์ สามารถหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต มัธยฐาน ฐานนิยม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปอร์เซ็นต์ไทล์ของข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลไปช่วยในการตัดสินใจ

4.2.9 เข้าใจเกี่ยวกับการทดลองสุ่ม เหตุการณ์ และความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ สามารถใช้ความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ ประกอบการตัดสินใจ และแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

4.2.10 ใช้วิธีการที่หลากหลายแก้ปัญหา ใช้ความรู้ ทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ และเทคโนโลยีในการแก้ปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ให้เหตุผลประกอบการตัดสินใจ และสรุปผลได้อย่างเหมาะสม ใช้ภาษาและสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ในการสื่อสาร การสื่อความหมาย และการนำเสนอ ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน เชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ ในคณิตศาสตร์ และนำความรู้ หลักการ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ไปเชื่อมโยงกับศาสตร์อื่น ๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนที่เปิดโอกาสให้เยาวชนทุกคนได้เรียนรู้อคณิตศาสตร์ทั้ง 5 สาระหลัก ได้แก่ จำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต และการวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น อย่างต่อเนื่อง และตลอดชีวิตตามศักยภาพ สามารถนำความรู้ ทักษะ และกระบวนการทางคณิตศาสตร์ที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดียิ่งขึ้น มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

นิยตสาร

นิยตสารเป็นลักษณะหนึ่งของสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์ สิ่งที่กำหนดระยะเวลาออกไว้แน่นอน การออกจะเป็นไปอย่างสม่ำเสมอ และมีชื่อเรื่องเรียกใช้แน่นอน โดยจะตีพิมพ์บทความ เรื่องราวต่าง ๆ ที่ทันสมัยไว้ในเล่มเดียวกัน เขียนโดยผู้เขียนหลายคน เนื้อหาสาระภายในมีหลายเรื่องรวมกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละหัวหนังสือว่าจะเน้นไปที่เนื้อความแบบใด มีการจัดเป็นคอลัมน์หรือแบ่งส่วนเฉพาะ อาจมีบทความที่ให้ความรู้หรือแสดงความคิดเห็น มีเรื่องสั้นนวนิยายเป็นตอน ๆ รวมไปถึงสารคดี และแฟนชั่นทั่ว ๆ ไป มีการโฆษณาขายสินค้าและบริการต่าง ๆ จากการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง จึงขอทำความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ ความหมายของนิยตสาร ลักษณะของนิยตสาร ประเภทของนิยตสาร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของนิยตสาร

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของนิยตสารไว้หลายทัศนะ ดังนี้

Wolseley (1969 : 375-376) ได้ให้ความหมายของนิยตสาร คือ สื่อที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคในลักษณะที่ไม่เจาะจง (Pass-Along Audience) เช่น การอ่านนิยตสารตามที่ต่าง ๆ โรงพยาบาล ร้านเสริมสวย หรือ ขณะเดินทางอยู่บนเครื่องบิน เป็นต้น ซึ่งทำให้ผู้อ่านขึ้นมาอีกจำนวนหนึ่ง ประกอบกับนิยตสารมีข้อดีในแง่อายุยืนนานสามารถเก็บรักษาไว้ได้ ช่วยให้ผู้อ่านมีเวลาพิจารณาเนื้อหา โดยไม่ต้องรีบเร่งเหมาะกับโฆษณาที่ต้องการให้ทราบรายละเอียดจำนวนมากเกี่ยวกับตัวสินค้า

ระวีวรรณ ประกอบผล (2540 : 31) กล่าวว่า นิยตสารมีความหมายตรงกับคำว่า “Magazine” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากภาษาอารบิก แปลว่า “ศูนย์กลางคำ หรือคลังสินค้า” ที่เต็มไปด้วยสินค้าและสิ่งนี้เองนิยตสารจึงเต็มไปด้วยสินค้าของเนื้อหาสาระ โฆษณาสินค้า จึงเปรียบเสมือนคลังขนาดใหญ่เอาไว้ให้ผู้อ่านได้เลือกเนื้อหาสาระไปอ่าน

ครุณี หิรัญรักษ์ (2542 : 17) ให้ความหมายของนิยตสารว่า เป็นสิ่งพิมพ์ที่ตามปกติมีปกอ่อนระบุกำหนดออกที่แน่นอน ประกอบด้วยเนื้อหาสาระที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิง เช่น บทความต่าง ๆ โดยผู้เขียนหลายคน บทสัมภาษณ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทวิจารณ์ ข่าวต่าง ๆ และโฆษณามีภาพประกอบค่อนข้างมาก

สรุปได้ว่า นิตยสาร คือ สิ่งพิมพ์ที่มีวาระออกอย่างแน่นอน สำหรับผู้อ่านทั่วไป เป็นสิ่งพิมพ์ที่มีปกอ่อน มีเนื้อหาหลากหลายเปรียบเสมือนคลังสินค้าของเนื้อหาสาระ มุ่งทั้งให้ความรู้และความบันเทิง ความรู้มักเป็นไปในลักษณะที่ให้ความรอบรู้ มีการหารายได้จากการโฆษณาและวางขายทั่วไป มีเนื้อหามากมาย เช่น บทความ นิยาย บทความวิจารณ์ เรื่องสั้น นวนิยาย บทสัมภาษณ์ข่าวต่าง ๆ และโฆษณาสินค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นรายได้หลักของนิตยสาร เป็นต้น

2. ลักษณะของนิตยสาร

นิตยสารเป็นแหล่งรวบรวมและเผยแพร่ความรู้ความคิด ในรูปของการนำเสนอ บทความทางวิชาการ ข่าว ภาพ ความคิดเห็น บทความวิจารณ์ อย่างหลากหลาย มีการจัดทำออกมาอย่างต่อเนื่อง และเผยแพร่ความรู้ที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ไปสู่กลุ่มผู้อ่านที่เป็นประชาชนทั่วไปได้กว้างขวางกว่าสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือ จึงมีคุณค่าต่อการศึกษาอย่างสูง ทั้งในด้านการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษานอกระบบโรงเรียน และการใช้ประกอบการศึกษาในระบบโรงเรียน ผู้ใช้นิตยสารควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมาย ลักษณะ วิธีการนำเสนอเนื้อหา แนวทางการใช้ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ทางการศึกษาจากนิตยสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ลักษณะของนิตยสาร มีนักการศึกษาแสดงทัศนะไว้แตกต่างกัน ดังนี้

จงจิต ศรีพรรณ โรเบิร์ต (2543 : 3) ได้สรุปลักษณะของนิตยสารไว้ว่า เนื้อหาของนิตยสารได้แตกต่างไปจากเนื้อหาที่เสนอตามหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน (Daily Newspaper) แต่อย่างใด กล่าวคือ เนื้อหาในหน้าหนังสือพิมพ์เสนอข่าว บทความ นวนิยาย บันเทิง โฆษณา เช่นเดียวกับเนื้อหาที่เสนอทางนิตยสารยกเว้นเพียงเนื้อหาที่เป็นส่วนข่าวด่วนเท่านั้นที่นิตยสารไม่สามารถนำเสนอได้ เพราะนิตยสารออกเป็นวาระ(Period) ส่วนหนังสือพิมพ์ออกทุกวัน แต่การนำเสนอข่าวทางนิตยสารก็มีเช่นกัน แม้จะมีช้ากว่าสด แต่นิตยสารสามารถเสนอการวิเคราะห์ข่าว และการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข่าวที่เกิดขึ้นได้ถูกต้องมากกว่าหนังสือพิมพ์ และให้ความบันเทิงได้มากกว่ากับการโฆษณา

พีระ จิตร โสภณ (2547 : 72-76) ได้สรุปลักษณะของนิตยสารไว้ว่า แนวโน้มของนิตยสารในปัจจุบัน มุ่งดึงดูดผู้อ่านเฉพาะกลุ่มเพิ่มขึ้น เนื้อหาของนิตยสารจึงค่อนข้างจะเน้นเฉพาะด้านมากขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ลักษณะความหลากหลายของข้อเขียน หรือคอลัมน์ในนิตยสารยังแสดงให้เห็นความแตกต่างของนิตยสารจากลักษณะหนังสือทั่วไปที่จะมีเนื้อหาเป็นเรื่องเดียวกันทั้งเล่มได้ ลักษณะเด่นของนิตยสารที่แตกต่างไปจากหนังสือทั่วไป มีดังนี้

1. นิตยสารจะเน้นในการเสนอบทความสารคดี และข้อเขียนต่าง ๆ ที่ให้ความรู้และความบันเทิงกับผู้อ่านได้มากกว่า และละเอียดกว่า
2. นิตยสารมีโฆษณาที่สวยงามมากกว่า
3. นิตยสารมีการจัดหน้าที่สวยงามและพิถีพิถันมากกว่า
4. นิตยสารมีรูปเล่มกะทัดรัดหยิบถือได้สะดวกกว่า
5. ปกนิตยสารจะมีขนาดประมาณ 8 1/2 คูณ 1 11/2 นิ้ว หรือขนาด A4 หรือ 8 หน้ายก บางฉบับก็มีขนาดใหญ่เท่ากับหนังสือพิมพ์ขนาดเล็ก (Tabloid) แต่บางเล่มก็เล็กเกือบพอ ๆ กับหนังสือพ็อกเก็ตบุ๊ก
6. นิตยสารส่วนใหญ่จะมีปกที่พิมพ์ด้วยกระดาษหนากว่าหน้าข้างใน ปกจะมีสีสัน และรูปภาพสวยงามสะดุดตาเย็บรวมกับเนื้อใน ส่วนความหนาหรือจำนวนหน้าของนิตยสารนั้นไม่แน่นอน
7. นิตยสารหลายฉบับจะเสนอเนื้อหาข่าวในเล่มด้วยแต่ส่วนมากจะเป็นการสรุปข่าว หรือวิจารณ์ข่าว

อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์ (2547 : 252-264) ได้สรุปลักษณะของนิตยสารไว้ว่า นิตยสารจัดเป็นสื่อมวลชนที่ผสมผสานระหว่างหนังสือพิมพ์ และหนังสือ กล่าวคือ คล้ายหนังสือพิมพ์ในส่วนของหน้าที่ให้ข่าวสาร ความคิดเห็น ความบันเทิง และลงโฆษณา เหมือนกับหนังสือในลักษณะที่เน้นการเจาะลึกรายละเอียดเหตุการณ์เบื้องหลังข่าว และมุ่งให้ความรู้แก่ผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม

สรุปได้ว่า ลักษณะของนิตยสารเป็นสื่อกลางที่บันทึกเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อถ่ายทอดเรื่องราวจากอดีตสู่ปัจจุบัน นิตยสาร เป็นสื่อมวลชนที่สำคัญสำหรับการศึกษาประเภทหนึ่งที่ทำให้ทั้งข่าวสารความรู้ความคิด และความบันเทิงแก่ผู้อ่านอย่างกว้างขวาง และยังทำหน้าที่ในการบันทึกข้อมูลข่าวสาร ในช่วงเวลาหนึ่งได้เป็นอย่างดี และมีส่วนช่วยกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพัฒนาในด้านต่าง ๆ

3. บทบาทและหน้าที่ของนิตยสาร

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของนิตยสารไว้หลายทัศนะ ดังนี้

Wolseley (1965 : 375-376) ได้กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของนิตยสารว่า หน้าที่ของนิตยสารก็เหมือนสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออื่น ๆ ในสังคมประชาธิปไตย กล่าวคือ ทำหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารที่ตรงกับความเป็นจริง แสดงความเห็นอย่างยุติธรรม และลงพิมพ์โฆษณาที่เป็นจริง

Mott (1968 : 1-3) ได้กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของนิยายสารว่า เป็นตัวเสนองานเขียน ซึ่งบางส่วนก็มีคุณภาพสูงให้แก่ประชาชน โดยทั่วไปแล้วนิยายสารนั้นมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมธุรกิจสิ่งพิมพ์ เพราะผู้อ่านได้อ่านเรื่องย่อ หรือบทวิจารณ์ และแนะนำหนังสือเล่มอื่น ๆ จากนิยายสาร ถือว่าเป็นการส่งเสริมธุรกิจสิ่งพิมพ์โดยรวม นอกจากนี้ นิยายสารยังเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ใช้อ้างอิงและค้นคว้าได้อีกด้วย

Schramm (1972 : 197-200) ได้กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของนิยายสารไว้ 5 ประการ ดังนี้

1. ทำหน้าที่เสมือนยามคอยรายงานเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้สมาชิกในสังคมได้ทราบ แม้ว่าจะทำหน้าที่ไม่เหมือนสื่อมวลชนอื่น ๆ แม้กระทั่งสื่อสิ่งพิมพ์ด้วยกัน คือ หนังสือพิมพ์ เพราะนิยายสารมีกำหนดออกห่างกว่าหนังสือพิมพ์ จึงไม่สามารถเสนอรายงานข่าวเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้รวดเร็วเท่า แต่นิยายสารจะทำหน้าที่ในลักษณะของการรวบรวมเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งทางกายภาพและทางความคิดของคนในสังคม แล้วนำมาวิเคราะห์วิจารณ์ สรุปในลักษณะที่มีรายละเอียดมากขึ้น เพราะนิยายสารทำหน้าที่นี้โดยไม่ต้องรีบร้อนเท่าใดนัก
2. การทำหน้าที่เป็นเสมือนสะพานเชื่อมโยงระหว่างสังคมเก่ากับสังคมใหม่ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมทุกขณะ นิยายสารย่อมสามารถที่จะถ่ายทอดเรื่องราว ลักษณะของความเปลี่ยนแปลง ให้ประชาคมได้รับทราบ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องที่เล็กน้อยหรือเรื่องใหญ่ที่มีความสำคัญมาก ๆ อาทิเช่น ในเรื่องการถ่ายทอดความเปลี่ยนแปลงในส่วนของวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนในช่วงต่าง ๆ ทั้งในด้านของการใช้ภาษา การใช้ภาพเพื่อการรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ และเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงนั้น ๆ ด้วยเทคโนโลยีที่มีก้าวหน้าทางการสื่อสารและการพิมพ์ ทำให้นิยายสารในสมัยปัจจุบันสามารถทำหน้าที่นี้ได้ดีขึ้นกว่าแต่ก่อนเป็นอันมาก
3. การทำหน้าที่เป็นเสมือนเวที หรือสื่อกลางที่ใช้ในการแสดงออกในเรื่องของความคิดเห็นการกระทำหน้าที่ดังกล่าวของนิยายสารออกจะดีกว่าสื่ออื่น ๆ โดยเฉพาะสื่ออิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอาจจะไม่สามารถให้รายละเอียดหรือถ่ายทอดความรู้สึก นึกคิดอันลึกซึ้งได้ แต่นิยายสารเป็นสื่อที่เป็นสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ ความสามารถ มีความรักการอ่าน นิยายสารจึงได้เปรียบสื่ออื่นในแง่ที่สามารถเสนอเรื่อง ที่เป็นความละเอียดอ่อน ประณีต และลึกซึ้งได้ นิยายสารจึงสามารถที่จะเป็นเวทีหรือสื่อกลางในการแสดง

ความคิดเห็นต่อประเด็นของเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้อย่างละเอียดลออ และยังเป็นสื่อที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ความคิดและการแสดงออกทางความคิดนั้น ๆ

4. การทำหน้าที่เป็นเสมือนครู ให้ความรู้ และการศึกษาแก่ประชาชน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักประการหนึ่งของสื่อมวลชน และนิตยสารที่ดีย่อมไม่ละเลยการทำหน้าที่นี้ นิตยสารแต่ละด้าน แต่ละประเภท อาจจะกระทำหน้าที่ในลักษณะที่ต่างกัน นิตยสารบางฉบับ อาจจะมุ่งที่จะให้ความรู้และศึกษาแก่ผู้อ่านของตนโดยตรง ในขณะที่นิตยสารอีกหลายฉบับ อาจจะให้ความรู้แก่ผู้อ่านของตนด้วยวิธีที่ไม่เร่งรัด ค่อยซึมซับปนไปกับความบันเทิงเรีงรมย์ที่ได้รับ ทั้งนี้การทำหน้าที่นี้ของนิตยสารจะเป็นเช่นใดก็ขึ้นอยู่กับ ความมุ่งหมายและแนวทาง ในการดำเนินการของนิตยสารแต่ละฉบับ

5. การทำหน้าที่ในการให้บริการทางด้านธุรกิจ หน้าที่นี้เป็นหน้าที่อีก ประการหนึ่งที่สำคัญของสื่อมวลชนในระบอบการปกครองแบบเสรีนิยม นิตยสารสามารถ ที่จะให้บริการทางด้านธุรกิจได้โดยเฉพาะในแง่ของการประกาศและโฆษณาทั้งที่เป็นเรื่อง สาธารณประโยชน์ และทั้งที่เป็นเรื่องของการโฆษณาสินค้า ทั้งนี้เพราะในสังคมสมัยใหม่ที่ขยายตัวไปรวดเร็วในทุกด้านนั้นด้วยระบบการผลิตที่ทันสมัย ผู้ผลิตสินค้าจะแข่งขันกัน ผลิตสินค้านานาชนิด นานาประเภทเพื่อที่จะใช้ดึงดูดความสนใจจากลูกค้า ในที่สุดแล้วจะเลือก ซื้อสินค้าใดสินค้านั้นและใช้ต่อไปในที่สุด ในท่ามกลางข้อมูลที่มามากมายนี้สื่อมวลชน จะกระทำหน้าที่ในการให้บริการ โดยการเสนอโฆษณาของสินค้าต่าง ๆ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับ ทราบข้อมูล ได้เห็นว่าสินค้าและบริการชนิดใดเป็นที่ต้องการของตน ซึ่งจะให้เกิดการ ตัดสินใจเลือกที่มีประสิทธิภาพ นิตยสารสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างดีไม่แพ้สื่ออื่น โดยเฉพาะถ้าเทียบกับวิทยุหรือหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีเพียงเสียงและขาดสีสัน ระบบการพิมพ์ และ ศิลปะในการจัดหน้าโฆษณา ทำให้นิตยสารสามารถทำหน้าที่ให้ข้อมูลข่าวสารอันเกี่ยวกับ บริการและสินค้าได้เป็นอย่างดี

สรุปได้ว่า นิตยสารมีบทบาทและหน้าที่เป็นตัวนำเสนองานเขียน ทำหน้าที่เป็น สื่อรายงานเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ถ่ายทอดเรื่องราว วิถีชีวิตของคนในช่วงต่าง ๆ ให้ความรู้และการศึกษา ให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่าน ตลอดจนการประกาศและโฆษณา เพื่อให้ ผู้อ่านได้ทราบถึงข้อมูลข่าวสาร เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และปัจจัยที่ช่วยส่งเสริม ให้นิตยสารมีบทบาทและหน้าที่ที่ดี คือ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

4. ประเภทของนิตยสาร

ได้มีนักการศึกษากล่าวถึงประเภทของนิตยสารไว้หลายทัศนะ ดังนี้

J.W. Click and Russell N. Baird (1974 : 4) ได้กล่าวถึง ประเภทของนิตยสารว่า สามารถแบ่งประเภทของนิตยสารออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. นิตยสารเพื่อผู้อ่านทั่วไป (Consumer Magazines) นิตยสารประเภทนี้จะมีการมุ่งสนองความสนใจและมีเป้าหมายไปยังกลุ่มผู้อ่านจำนวนมาก ลักษณะเนื้อหาส่วนใหญ่จะเน้นหนักและให้ความรู้สึกกับผู้อ่านไปในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง นิตยสารประเภทนี้ ได้แก่

1.1 นิตยสารข่าว (News Magazines) มีการนำเสนอเรื่องราว คล้ายหนังสือพิมพ์ แต่ลักษณะของโครงสร้างในการนำเสนอแตกต่างกัน วิธีการเขียนข่าว มีลักษณะแบบอธิบาย สรุป วิเคราะห์ข่าว รูปแบบการเขียนจะเป็นแบบปิรามิดหัวตั้งธรรมดา (Upright Pyramid) เป็นการนำเสนอข้อเท็จจริงที่ผู้อ่านรู้เรื่องซ้ำ แต่จะได้รับรายละเอียดมากกว่า การอ่านจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งตรงข้ามกับรูปแบบการเขียนของหนังสือพิมพ์ซึ่งเป็นแบบปิรามิดหัวกลับ (Inverted Pyramid) นิตยสารประเภทนี้จะมีเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก เนื้อหาจะเน้นไปใน เรื่องของการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาทั่วไป ผู้อ่านจะได้รับความรู้และได้เข้าใจ จากการอธิบาย วิเคราะห์ วิเคราะห์ข่าว และสรุปเรื่องสำคัญจากนิตยสารประเภทนี้

1.2 นิตยสารภาพ (Picture Magazines) เป็นนิตยสารมีการลงภาพ มากกว่าเรื่องราว หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อธิบายด้วยตัวหนังสือ เนื่องจากภาพที่ลงสามารถ เป็นสื่อที่ถ่ายทอดและนำเสนอข่าวสารได้ชัดเจนมากกว่าตัวหนังสือ ดังนั้นภาพจึงมีความสำคัญ สำหรับนิตยสารประเภทนี้เป็นอย่างมาก

1.3 นิตยสารประเภทย่อเรื่อง (Digest Magazines) นิตยสารประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นนิตยสารที่มีขนาดเล็ก เนื้อหาส่วนใหญ่จะเป็นการนำเอาเรื่องราวหรือ เหตุการณ์ที่สำคัญ ต่าง ๆ หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นเฉพาะด้านมานำเสนอ โดยการย่อให้สั้น กว่าเรื่องเดิมที่เคยเสนอหรือปรากฏในหนังสือหรือนิตยสารอื่น ๆ มาก่อน โดยมีวัตถุประสงค์ ให้ผู้อ่านที่มีเวลาไม่มาก ได้อ่านและเข้าใจในเวลาอันสั้น เป็นการประหยัดเวลาและให้ความ สนใจมากกว่าเรื่องที่มีความยาวและต้องใช้เวลาอ่านมาก ตัวอย่างนิตยสารประเภทนี้ที่มีชื่อเสียง ทั่วโลก ได้แก่ Reader's Digest เป็นต้น

1.4 นิตยสารประเภทเปิดเผยข้อเท็จจริง (Confession Magazines) เรียกโดยทั่วไปว่า นิตยสารเบื้องหลังความจริง นิตยสารประเภทนี้มุ่งเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่คนทั่วไปสนใจและมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องของข้อเท็จจริงและ

เบื้องหลังต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นิตยสารประเภทนี้จึงนำเสนอข้อเท็จจริงและสิ่งที่เป็นเบื้องหลัง มาตีแผ่และเปิดเผยให้ผู้อ่านได้ทราบถึงความเป็นไปต่าง ๆ เช่น อาชญากรรม ผู้สาว บุคคล การเมืองสุขภาพ ความงาม ฯลฯ เป็นต้น

1.5 นิตยสารแฟน (Fans Magazines) เป็นนิตยสารที่เสนอเกี่ยวกับสาระ และเกร็ดความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่คนส่วนใหญ่ให้ความสนใจ เป็นนิตยสารที่จัดอยู่ในประเภทที่มี เนื้อหา สาระคล้ายคลึงกับนิตยสารประเภทเบื้องหลังความจริง แต่จะมุ่งเน้นหนัก ไปในด้าน บันเทิง เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี วิทยุและโทรทัศน์ เป็นต้น

1.6 นิตยสารกีฬา (Sport Magazines) นิตยสารประเภทนี้มีเนื้อหา เกี่ยวกับกีฬาทุกประเภท เช่น มวย ฟุตบอล เทนนิส กอล์ฟ ฯลฯ เป็นต้น บางฉบับจะเป็น นิตยสารกีฬาเฉพาะกลุ่ม เช่น นิตยสารมวย นิตยสารเทนนิส เป็นต้น

1.7 นิตยสารบุคคล (Personal Magazines) เป็นนิตยสารที่ลงเรื่องราว เกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการต่าง ๆ

1.8 นิตยสารชาย หญิง (Men and Women Magazines) เป็นนิตยสาร ที่มุ่งเสนอเนื้อหาสาระเพื่อผู้ชาย หรือผู้หญิง โดยเฉพาะ นิตยสารผู้ชายจะมีเนื้อหาสาระ ที่กว้างขวาง ที่เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและเป็นสิ่งที่สนใจของผู้ชายส่วนใหญ่ เช่น แฟชั่น การผจญภัย การออกกำลังกาย เป็นต้น ส่วนนิตยสารผู้หญิง ได้แก่ นิตยสารที่ลงเรื่องราว เกี่ยวกับแม่และเด็ก แฟชั่น การบ้านการเรือน การเสริมสวย ความงาม เป็นต้น

1.9 นิตยสารวิชาการ (Academic Magazines) เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหา เฉพาะสาขาวิชา เช่น นิตยสารวิทยาศาสตร์ นิตยสารคณิตศาสตร์ เป็นต้น

1.10 นิตยสารการ์ตูน (Cartoon Magazines) เป็นนิตยสารที่มีทั้งเรื่องและ ภาพที่ตลกขบขันทั่วไป เช่น นิตยสารตัวตุน นิตยสารชายหัวเราะ เป็นต้น

2. นิตยสารเพื่อผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (Specialized Magazines) นิตยสารประเภท นี้มุ่งเสนอเนื้อหาเพื่อผู้อ่านที่สนใจและเกี่ยวข้องกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ การจัดทำและ เผยแพร่มีอย่างจำกัดและอยู่ในแวดวงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น

2.1 นิตยสารธุรกิจ (Business Publications) มีเนื้อหาที่มุ่งบริการผู้อ่าน ในด้านธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม เศรษฐกิจต่าง ๆ ตลอดจนธุรกิจในวงการวิชาชีพสาขาต่าง ๆ นิตยสารประเภทนี้มีทั้งการดำเนินงานโดยอิสระไม่ขึ้นอยู่กับบริษัท ห้างร้าน สมาคม หรือ หน่วยงานราชการ และอีกประเภทหนึ่งที่มีการดำเนินงานโดยบริษัทห้างร้าน สมาคม และ

หน่วยงานราชการ คั้งนั้น เนื้อหาและวัตถุประสงค์ของนิตยสารธุรกิจจึงแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินงานเป็นสำคัญ

2.2 นิตยสารสมาคม (Association Magazines) เป็นนิตยสารที่จัดทำขึ้นโดยสมาคมแห่งใดแห่งหนึ่ง เนื้อหาส่วนใหญ่ของนิตยสารประเภทนี้ จะเน้นหนักไปในด้านเกี่ยวกับเรื่องราวข่าวสาร รายงานกิจกรรมของสมาคม ฯลฯ การจำหน่ายแจกจะอยู่ในวงจำกัดเฉพาะสมาชิกและผู้ที่เกี่ยวข้องกับสมาคมเท่านั้น

2.3 นิตยสารประชาสัมพันธ์ (Public Relation Magazines) เป็นนิตยสารที่จัดพิมพ์โดยองค์กรหรือหน่วยงานของทั้งภาครัฐ เอกชนและรัฐวิสาหกิจ โดยมุ่งเน้นให้ผู้อ่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีหน้าที่โดยตรงได้รับการชี้แจงนโยบาย เป้าหมาย รายงานความคืบหน้าของหน่วยงานและองค์กร กลุ่มเป้าหมายสำหรับนิตยสารประเภทนี้ ได้แก่ พนักงาน ลูกจ้าง ลูกค้า ผู้ถือหุ้น ผู้แทนจำหน่าย ผู้บริโภค เป็นต้น

2.4 นิตยสารวาระพิเศษ (One-Shot Magazines) เป็นนิตยสารที่จัดพิมพ์ออกมาเพียงครั้งเดียวตามเหตุการณ์หรือวาระพิเศษ เนื้อหาจึงเน้นหนักไปตามเหตุการณ์หรือตามวาระพิเศษ ส่วนใหญ่จะมีภาพประกอบคล้ายกับนิตยสารภาพ

ประมะ สตะเวทิน (2541 : 78) ได้กล่าวถึง ประเภทของนิตยสารว่า โดยทั่วไปแล้วนิตยสารแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. นิตยสารทั่วไป (Consumer or General Interest Magazine) เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหากว้างขวางเป็นที่สนใจของคนทั่วไป อย่างไรก็ตามนิตยสารทั่วไปยังสามารถแบ่งย่อยออกไปได้อีกตามลักษณะความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่ามีลักษณะเฉพาะ แต่ก็เป็นเรื่องที่คนทั่วไปสนใจ มีผู้อ่านจำนวนมาก นิตยสารทั่วไป แบ่งออกได้ดังนี้ นิตยสารผู้หญิง นิตยสารผู้ชาย นิตยสารสมัยใหม่ นิตยสารคุณภาพ นิตยสารเปิดเผยข้อเท็จจริง นิตยสารข่าว นิตยสารกีฬา นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารการสำรวจ นิตยสารข้ามัน นิตยสารบ้าน และนิตยสารบันเทิง

2. นิตยสารเฉพาะด้าน (Specialized Magazine) เป็นนิตยสารที่มีเนื้อหาเฉพาะด้านอย่างแท้จริง มุ่งที่ผู้สนใจในเรื่องนั้น ๆ โดยเฉพาะมีจำนวนจำหน่ายน้อยเนื่องจากมีผู้อ่านไม่มากนัก นิตยสารเฉพาะด้านแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ นิตยสารเกี่ยวกับเด็ก นิตยสารการ์ตูน เรื่องนิตยสารวรรณกรรมขนาดเล็ก นิตยสารวรรณกรรม นิตยสารวิชาการ นิตยสารการศึกษา นิตยสารธุรกิจ นิตยสารศาสนา นิตยสารอุตสาหกรรมหรือบริษัท นิตยสารการเกษตร นิตยสารการขนส่งนิตยสารวิทยาศาสตร์ และนิตยสาร การโต้แย้งหรือความคิดเห็น

พีระ จิรโสภณ (2547 : 72-76) ได้กล่าวถึง ประเภทของนิตยสารว่า การแบ่งประเภทนิตยสารนั้นส่วนใหญ่จะยึดถือเนื้อหาหรือกลุ่มผู้อ่านเป็นหลัก ดังนี้

1. นิตยสารทั่วไป (General Magazines) นิตยสารที่มีเนื้อหาสำหรับผู้อ่านทั่วไป นิตยสารประเภทนี้บางคนเรียกว่า นิตยสารที่คนทั่วไปสนใจ หรือนิตยสารสำหรับผู้ซื้อทั่วไป (General Consumer Magazines) บางคนก็จัดนิตยสารประเภทนี้เป็นพวกนิตยสารสำหรับมวลชนทั่วไป (Magazines for the Masses) ในเมืองไทยนิตยสารที่จัดว่าเป็นนิตยสารทั่วไป โดยวัดจากจำนวนจำหน่ายนั้นคงไม่มีแต่ถ้าจะดูจากเนื้อหาทั่วไปแล้วก็มีอยู่บ้างเหมือนกัน เช่น นิตยสารฟ้าเมืองไทย ที่หยุดพิมพ์ไปแล้ว นิตยสารสารคดี และนิตยสารอื่น ๆ ที่มีเนื้อหากว้าง ๆ ทั่วไป ในทำนองเดียวกัน ซึ่งอาจรวมทั้งนิตยสารข่าวทั่วไปที่นิตยสารสำหรับครอบครัว เช่น นิตยสารผู้หญิง เป็นต้น

2. นิตยสารเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคหรือเฉพาะด้าน (Specialized Magazines) นิตยสารประเภทนี้มีอยู่มากมายหลายชนิด มีการจัดกลุ่มแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปแล้วมักจะจัดตามลักษณะของกลุ่มผู้บริโภคตามหลักการของการตลาด ในที่นี้ขอแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ดังนี้

2.1 นิตยสารข่าว เน้นในเรื่องข่าว เบื้องหลังข่าว วิเคราะห์และวิจารณ์ข่าว พร้อมทั้งบทความและสารคดีอื่น ๆ เช่น นิตยสารสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ และมติชนสุดสัปดาห์ เนชั่นสุดสัปดาห์ นิตยสารประเภทนี้บางทีก็จัดเป็นนิตยสารทั่วไปได้ เพราะเป็นเรื่องที่ทุกคนสนใจ

2.2 นิตยสารผู้หญิง เป็นนิตยสารที่เน้นในเรื่องที่เป็นความสนใจของผู้หญิงทั่วไปเนื่องจากผู้หญิง เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่สำคัญ นิตยสารที่เกี่ยวกับผู้หญิงจึงมี มากมาย คายดั้น นิตยสารประเภทนี้สามารถจะหาโฆษณาได้ไม่ยากนักเพราะ มีสินค้าและผลิตภัณฑ์หลายอย่างที่มุ่งเจาะตลาดผู้หญิง โดยเฉพาะ ตัวอย่างนิตยสารผู้หญิงในเมืองไทยมี ให้เห็นกัน กลาดเกลื่อนทั่วไป เช่น สกุลไทย ขวัญเรือน ดิฉัน เปรี๊ยะ แพรว

2.3 นิตยสารผู้ชาย นิตยสารพวกนี้ส่วนมากจะเน้นในเรื่องเพศเป็นสำคัญ มีภาพโป๊เปลือยของผู้หญิงสาวเป็นเรื่องล่อใจผู้ซื้อ แต่บางฉบับก็มีบทความดี ๆ แทรกอยู่เช่นกัน ตัวอย่างเช่น นิตยสาร BOSS ผู้นำเพล็บอย ของสหรัฐอเมริกา เพนเฮ้าส์ ที่เป็นคู่แข่งของนิตยสารเพล็บอยในสหรัฐอเมริกาก็มีพิมพ์ในเมืองไทย

2.4 นิตยสารธุรกิจ เป็นนิตยสารอีกประเภทหนึ่งที่มีจำหน่ายแพร่หลายในท้องตลาดเน้นในเรื่องธุรกิจการค้า อุตสาหกรรม การเงินการธนาคาร การบริหารและ

การจัดการ เป็นต้น กลุ่มผู้อ่านได้แก่ ผู้บริหารและผู้อยู่ในวงการธุรกิจ ทั่วไป นิตยสารในแนวนี มีหลายประเภท เช่น การเงินการธนาคาร ดอกเบี้ย ผู้จัดการ อีคอนนิวิสต์ เป็นต้น

2.5 นิตยสารด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากนิตยสารเฉพาะด้านหรือเฉพาะ กลุ่มคั้งที่ได้กล่าวมาแล้ว 4 กลุ่ม ใหญ่ ๆ ก็ยังมีนิตยสารเฉพาะด้านต่าง ๆ อีกมากมายหลาย ประเภท เช่น นิตยสารเด็ก นิตยสารวัยรุ่น นิตยสารครอบครัว นิตยสารดารานักร้อง นิตยสาร ภาพยนตร์ ดนตรี นิตยสารกีฬาต่าง ๆ นิตยสารความคิดเห็น นิตยสารเฉพาะชุมชน นิตยสาร วิทยาศาสตร์ นิตยสารเครื่องเสียง นิตยสารคอมพิวเตอร์ นิตยสารวีดิทัศน์ ทีวี นิตยสารรถยนต์ นิตยสารบ้านและการตกแต่ง นิตยสารการเกษตรต่าง ๆ นิตยสารท่องเที่ยว นิตยสารสุขภาพ นิตยสารการออกกำลังกายและการใช้เวลาว่าง นิตยสารถ่ายภาพ นิตยสารศิลปวัฒนธรรม นิตยสารศาสนา นิตยสารพระเครื่อง

3. นิตยสารและวารสารสมาคม (Association Magazines) นิตยสารสมาคม เป็นนิตยสารที่ออกในนามสมาคมต่าง ๆ เช่น สมาคมผู้คุ้มครองผู้บริโภค สมาคมโฆษณาธุรกิจ สมาคมคหกรรมศาสตร์ สมาคมธรรมศาสตร์ ฯลฯ นิตยสารที่ออกโดยสมาคมเหล่านี้บางครั้ง อาจจัดเข้าเป็นนิตยสารเฉพาะด้าน หรือเฉพาะกลุ่ม ผู้บริโภคประเภทใดประเภทหนึ่งได้เช่นกัน

4. นิตยสารและวารสารวิชาชีพ (Professional Magazines) นิตยสารวิชาชีพ เป็นนิตยสารคล้าย ๆ กับนิตยสารสมาคมแต่นำในเรื่องวิชาชีพเฉพาะ เช่น วิชาชีพหนังสือพิมพ์ วิชาชีพทนายความ วิชาชีพแพทย์ วิชาชีพครู เป็นต้น วารสารวิชาการ (Journals) ทั้งหลายอาจจะ จัดรวมอยู่ในกลุ่มนี้ได้ เพราะวารสารเชิงวิชาการต่าง ๆ มักจะเน้นในวิทยาการด้านนั้น ๆ เป็นหลัก เช่น วารสารวิชาการด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ ด้านนิเทศ ศาสตร์ ด้านบรรณารักษศาสตร์ เป็นต้น แต่บางที่วารสารวิชาการก็อาจจะจัดอยู่ในนิตยสาร สมาคมได้เช่นกัน ถ้าหากเรามองในแง่ผู้จัดพิมพ์ที่เป็นสมาคมวิชาการหรือวิชาชีพต่าง ๆ

5. นิตยสารและวารสารการประชาสัมพันธ์ (Public Relation Magazines) นิตยสารการประชาสัมพันธ์ เป็นนิตยสารที่ออกโดยบริษัทหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ แก่สาธารณชน โดยมีจุดประสงค์ในการประชาสัมพันธ์หน่วยงานหรือบริษัทนั้น ๆ บริษัท ใหญ่ ๆ เช่น เซลล์ เอสไอซ์ การบินไทย ธนาคารกรุงเทพ ฯลฯ ต่างก็มีนิตยสารเพื่อการ ประชาสัมพันธ์ของตนเองออกเป็นประจำสม่ำเสมอ นอกจากนี้ยังอาจจะมีเพื่อการ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ภายในระหว่างลูกจ้างพนักงานหรือระหว่างบริษัทกับลูกค้า นิตยสาร ประเภทนี้บางทีก็เรียกว่า วารสารหน่วยงาน (House Journals) หรือนิตยสารบริษัท (Company Magazines)

6. นิตยสารฉบับแทรกหนังสือพิมพ์ (Newspaper' s Magazines หรือ Sunday Supplement Magazines) นิตยสารประเภทนี้ หมายถึง นิตยสารที่ออกเป็นฉบับนันทนาการหรือเป็นฉบับแถมของหนังสือพิมพ์ ในวันพิเศษ หรือวันอาทิตย์ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา นิยมมีนิตยสารประเภทนันทนาการ แก่ผู้อ่านในวันอาทิตย์ นิตยสารเหล่านี้ เช่น แฟมิลี่วีคลี่ (Family Weekly) มีจำนวนพิมพ์มากกว่า 10 ล้านฉบับ เพราะหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ รับผิดชอบเป็นนันทนาการแก่ผู้อ่านในวันอาทิตย์ทุกสัปดาห์

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2547 : 252-264) ได้กล่าวถึง ประเภทของนิตยสารว่า สามารถแบ่งประเภทนิตยสาร โดยใช้เกณฑ์วัตถุประสงค์ในการตอบสนองความต้องการหรือเนื้อหาของนิตยสารของผู้อ่านไว้ 2 ประเภท ดังนี้

1. นิตยสารเพื่อผู้บริโภค (Consumer Magazine) หรือนิตยสารทั่วไป (Mass Magazine) เป็นนิตยสารที่จัดทำโดยเอกชน หรือบริษัทธุรกิจการพิมพ์ต่าง ๆ เป็นนิตยสารที่จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งผลกำไร มีการหารายได้จากการลงโฆษณา มีเนื้อหาในรูปแบบที่สนองตอบต่อผู้อ่านหลายระดับ ไม่เจาะลึกเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นพิเศษ นิตยสารประเภทนี้ สามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้อีกโดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์เนื้อหา และกลุ่มผู้อ่าน ดังนี้

1.1 นิตยสารผู้หญิง ประเภทที่เน้นแนวแม่บ้านแม่เรือน เช่น กุลสตรี ขวัญเรือน ประเภทที่เน้นความรู้รอบตัวที่ทันสมัย เช่น พลอยแถมเพชร เพชรสุดสัปดาห์ อิมเมจ (Image) ไปจนกระทั่งนิตยสารต่างประเทศฉบับภาษาไทย เช่น แอล (Elle) คลีโอ (Cleo) คอสโมโพลิแตน (Cosmopolitan)

1.2 นิตยสารผู้ชาย ซึ่งแบ่งย่อยออกไปได้อีก คือ

1.2.1 นิตยสารรถ เช่น นักเลงมอเตอร์ไซค์ แหล่งรถ

1.2.2 นิตยสารกีฬา เช่น แบดมินตันรีวิว กอล์ฟ สตาร์ชอว์เกอร์

1.2.3 นิตยสารเพศและกามารมณ์ และนิตยสารที่มุ่งผู้อ่านเพศชาย เช่น เพนท์เฮาส์ (Penthouse) จีเอ็ม (Gm) บอส (Boss)

1.2.4 นิตยสารเครื่องเสียง วิทยุเทปและคอมพิวเตอร์ เช่น คอมพิวเตอร์ยูสเซอร์ (Computer User) คอมทูเดย์ (Com Today)

1.3 นิตยสารเด็ก เช่น ชัยพฤกษ์ สตรีสารภาคพิเศษฉบับเยาว์

1.4 นิตยสารสำหรับครอบครัว

1.4.1 นิตยสารบ้านและตกแต่งบ้าน เช่น บ้านและสวน แอล เดคคอร์ (Elle Decor)

- 1.4.2 นิตยสารท่องเที่ยว เช่น อสท. เที่ยวรอบโลก ทราเวลเลอร์ (Traveler)
- 1.4.3 นิตยสารสุขภาพอนามัย เช่น หมอชาวบ้าน รักลูก ไลฟ์แอนด์แฟมิลี (Life and Family)
- 1.4.4 นิตยสารแนวสารคดี เช่น สารคดี เนชั่นแนล จีโอกราฟฟิก (National Geographic)
- 1.5 นิตยสารการเมือง เช่น มติชนสุดสัปดาห์ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ เนชั่นสุดสัปดาห์
- 1.6 นิตยสารเศรษฐกิจและธุรกิจ เช่น การเงินการธนาคารรายเดือน ดอกเบี้ย ผู้จัดการรายเดือน
- 1.7 นิตยสารศิลปะและวัฒนธรรม และนิตยสารวรรณกรรม เช่น ศิลปวัฒนธรรม ถนนหนังสือ ช่อกระแสด
- 1.8 นิตยสารบันเทิง เช่น สตาร์พิกซ์ (Starpic) ดาราภาพยนตร์ ทีวีพูล
2. นิตยสารเฉพาะกลุ่ม (Special Interest Magazine หรือ Specialty) หรือ นิตยสารที่ออกโดยหน่วยงานราชการ สมาคมวิชาชีพ และสถาบันต่าง ๆ
- 2.1 นิตยสารธุรกิจ (Business Magazine) เป็นนิตยสารที่เจาะลึกหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวงการธุรกิจหรือความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้น เช่น การเงิน การธนาคาร อสังหาริมทรัพย์
- 2.2 นิตยสารที่ออกโดยหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจต่าง ๆ ส่วนใหญ่จัดทำขึ้นเพื่อเสนอเนื้อหาให้แก่ข้าราชการในหน่วยงานนั้นหรือประชาชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
- 2.3 นิตยสารวิชาการหรือกึ่งวิชาการ หรือนิตยสารสมาคม (Association Magazine) ส่วนใหญ่เป็นของสมาคมวิชาชีพ สมาคม คณะกรรมการและสถาบันการศึกษา เพื่อเผยแพร่ความรู้เชิงวิชาการในสาขานั้น ๆ ให้กับสมาชิกได้ทราบ และสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์กรและสมาชิก เช่น วารสารธรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วารสารนิเทศศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นต้น
- 2.4 นิตยสารเพื่อการประชาสัมพันธ์ (Public Relations Magazine) เป็นนิตยสารที่จัดทำขึ้น เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีขององค์กรและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างลูกค้า องค์กร โดยจะมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมและความเคลื่อนไหวขององค์กรนั้น ๆ เช่น

ความรู้ คือ ประติปไตยของบริษัทเอสโซ่สแตนดาร์ดประเทศไทย เมืองโบราณของบริษัทเมืองโบราณ เป็นต้น

2.5 นิตยสารเฉพาะวาระ (One-Shot Magazine) เป็นนิตยสารที่ผลิตขึ้นในเฉพาะโอกาสพิเศษเพื่อตอบสนองความสนใจของผู้อ่าน ซึ่งกำลังให้ความสนใจกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นอย่างมาก โดยอาจออกมาเพียงเล่มเดียว หรือหลายเล่มในช่วงโอกาสนั้น ๆ เช่น นิตยสารฟุตบอลโลก นิตยสารนางงามจักรวาล เป็นต้น

จากการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า การจัดประเภทนิตยสารจะเห็นได้ว่า บางประเภทมีการเหลื่อมล้ำกันบ้างแล้วแต่เราจะจัดทำตามวัตถุประสงค์เช่นใด การแบ่งประเภทนิตยสารตามกลุ่มผู้อ่านหรือตามเนื้อหาแม้ว่าจะมีความแตกต่างกันบ้างในรายละเอียดปลีกย่อยแต่ส่วนใหญ่แล้วมีความคล้ายคลึงกัน หากว่าการแบ่งประเภทของนิตยสารเหล่านี้จะช่วยให้ผู้ที่สนใจศึกษาได้มองเห็นประเภทและลักษณะเฉพาะของนิตยสารได้ชัดเจนขึ้นนำไปสู่การเลือกซื้อ เพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจของกลุ่มผู้อ่าน

5. นิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

นิตยสารบันเทิงวัยรุ่นจัดเป็นประเภทหนึ่งในนิตยสารกลุ่มผู้อ่านทั่ว (General Magazine) แม้นิตยสารกลุ่มนี้จะมีการเจาะจงกลุ่มผู้อ่าน โดยอาจถือตามเพศและอายุเป็นเกณฑ์ แต่ก็มีเรื่องปะปนกันหลายรส ผู้อ่านกลุ่มต่าง ๆ สามารถให้อ่านได้ ต่างจากนิตยสารเฉพาะกลุ่มซึ่งมีเนื้อหาที่น่าสนใจเฉพาะกลุ่ม และเนื้อเรื่องมีความลึกซึ้งมากกว่าแบบทั่วไป

นักการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะ นิตยสารบันเทิงวัยรุ่นวัยรุ่นไว้หลายทัศนะ ดังนี้
อุบลรัตน์ ศิริชูศักดิ์ (2547 : 281-282) กล่าวว่า ผู้อ่านนิตยสารถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย (Segment) ที่มีความหลากหลายมีความสนใจเฉพาะด้าน ซึ่งนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นนับว่าเป็นจุดเด่นของนิตยสารที่น่าเสนอเนื้อหาตอบสนองผู้อ่านที่เป็นกลุ่มของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน

สุรสิทธิ์ วิทยาธิรัฐ (2546 : 55 – 59) กล่าวว่า นิตยสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่นเป็นนิตยสารที่มีลักษณะเนื้อหาที่เน้นในการนำเสนอเรื่องราวเฉพาะด้าน จัดเป็นนิตยสารกลุ่มผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม (Specialized Magazine) โดยการคำนึงถึงลักษณะเนื้อหาที่เจาะจงกว่าการแบ่งประเภททั่วไป เช่น มีเนื้อหาที่ เน้นความบันเทิงในเรื่องของแฟชั่น ดารา ภาพยนตร์ นักร้อง เป็นต้น

พีระ จิรโสภณ (2547 : 72-76) นิติสารบันเทิงวัยรุ่นเป็นสิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาในการพิมพ์สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นรายปักษ์ รายเดือน เป็นนิติสารเฉพาะกลุ่มผู้บริโภคหรือเฉพาะด้าน (Specialized Magazines) นิติสารประเภทนี้มีการจัดกลุ่มแตกต่างกันออกไป โดยทั่วไปแล้วมักจะ จัดตาม ลักษณะของกลุ่มผู้บริโภคตามหลักการของการตลาด โดยเนื้อหาเน้นให้ความบันเทิง เช่น แฟชั่น ภาพยนตร์ ดาราไลฟ์สไตล์ ข่าวบันเทิงต่าง ๆ เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ข่าวสารความรู้ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น ความสนใจเฉพาะกลุ่ม หรือเฉพาะด้าน นิติสารบันเทิงวัยรุ่น จะเป็นเรื่องราวที่วัยรุ่นให้ความสนใจ เช่น Hamburger, เธอกับฉัน, Nylon Thailand เป็นต้น

สรุปได้ว่า นิติสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่น คือ สิ่งพิมพ์ที่มีระยะเวลาในการพิมพ์สม่ำเสมอ ไม่ว่าจะเป็นรายปักษ์ รายเดือน โดยมีกลุ่มผู้อ่านหลักคือวัยรุ่น และเน้นเนื้อหาให้ความบันเทิง และสิ่งที่วัยรุ่นสนใจตามแนวคิดวัยรุ่น เช่น แฟชั่น ภาพยนตร์ ดารา ไลฟ์สไตล์ ข่าวบันเทิงต่าง ๆ เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ ข่าวสาร ความรู้ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น เป็นต้น มีความหลากหลาย มีความสนใจเฉพาะด้าน ซึ่งเป็นจุดเด่นของนิติสารที่สามารถเสนอเนื้อหาตอบสนองผู้อ่าน และตรงตามแนวคิดกลุ่มวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน

6. นิติสารบันเทิงวัยรุ่นที่ได้รับความนิยม

ในปัจจุบันมีนิติสารหลากหลายประเภทและนิติสารบันเทิงวัยรุ่นจัดเป็นประเภทหนึ่งในนิติสารกลุ่มผู้อ่านทั่วไป นิติสารบันเทิงสำหรับวัยรุ่น โดยมีกลุ่มผู้อ่านหลักคือวัยรุ่น และเน้นเนื้อหา ให้ความบันเทิง และสิ่งที่วัยรุ่นสนใจตามแนวคิดวัยรุ่น เช่น แฟชั่น ภาพยนตร์ ดารา ไลฟ์สไตล์ ข่าวบันเทิงต่างๆ เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ ข่าวสาร ความรู้ที่เกี่ยวกับวัยรุ่น เป็นต้น มีความหลากหลายมีความสนใจเฉพาะด้าน และในปัจจุบันนิติสารบันเทิงวัยรุ่นยอดนิยมนี้อาจมีหลากหลายนิติสาร เช่น นิติสาร I Like นิติสาร เธอกับฉัน นิติสาร Seventeen นิติสารสุดสัปดาห์และนิติสาร Cheeze เป็นต้น โดยมีรายละเอียดของนิติสารแต่ละฉบับดังนี้

6.1 นิติสาร I Like

นิติสาร I Like เป็นนิติสารในเครือ บริษัทศรีสยามการพิมพ์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ก่อตั้งมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ถือกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2497 โดยเริ่มจากจำหน่ายหนังสือมือสอง และเปิดสำนักพิมพ์เล็ก ๆ ผลิตจำหน่ายหนังสือ การ์ตูน จากนั้นได้มีการขยายกิจการเปิดเป็นโรงพิมพ์ จัดพิมพ์หนังสือการ์ตูนฉบับต่าง ๆ ออกจำหน่ายเองครบวงจร โดยนิติสาร I Like ได้ถือกำเนิดขึ้นในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2544

นิตยสาร I Like เป็นนิตยสารรายปักษ์ รูปแบบนิตยสารมีทั้งเนื้อหาสาระ และ ความบันเทิงสำหรับหนุ่มสาววัยรุ่นระดับมัธยมต้นถึงมหาวิทยาลัย พร้อมเปิดกว้างแนวคิด อิสระ ทันยุคทันสมัยสำหรับกลุ่มวัยรุ่น ปัจจุบัน นิตยสาร I Like กำลังได้รับความนิยมสูงสุดในกลุ่มนักอ่านวัยรุ่นยุคใหม่ โดยผลสำรวจจากศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ (กรุงเทพ โพลล์) ที่ทำการสำรวจทัศนคติและค่านิยมต่าง ๆ ของวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2552 โดยนิตยสารที่วัยรุ่นอายุ มากกว่า 12 ปีแต่ไม่ 18 ปี นิยมอ่านมากที่สุดคือ นิตยสาร I Like โดยในการจัดทำนิตยสาร I Like กองบรรณาธิการ มีผู้ร่วมจัดทำหลายฝ่าย ดังนี้

1. ที่ปรึกษา : อิงค์ ปรนัย, วัลภา ทรงเสริย์, อ.เพ็ญยศ ชมจินดา, วิจารณ์ โทธิพันธุ์
 - 1.1 ที่ปรึกษาด้านภาษาอังกฤษ : อ.ปัทมสุคนธ์ สุริยวงศ์
 - 1.2 ที่ปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์ : จักรพันธ์ ภมรพล
 - 1.3 ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย : ธนเสฏฐ์ ตุ่มทอง
 - 1.4 บรรณาธิการบริหาร : รณภพ ทรงเสริย์
 - 1.5 บรรณาธิการ : แจมจิง
 - 1.6 ผู้ช่วยบรรณาธิการ : จิรศักดิ์ วิสุมา
 - 1.7 ผู้อำนวยการ : จันท์เพ็ญ ทรงเสริย์
 - 1.8 หัวหน้าฝ่ายศิลป์ : วีรยา หมั่นทุม
 - 1.9 ฝ่ายศิลป์ : เอฟ,ยู,นุกนิค
 - 1.10 ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด : สาธิตา คล่องเวสสะ
 - 1.11 เจ้าของบรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา : สาธิต คล่องเวสสะ
2. ที่ตั้ง : บริษัทศรีสยามการพิมพ์ 473 ซ.ประชาสงเคราะห์ 2 (ซ. สุทธิพร) แขวงดินแดง กรุงเทพฯ 10400 ที่อยู่ของกองบรรณาธิการ I like : 105/159 บ้านบางบัวทอง ซ. 20/4 ถ.กาญจนาภิเษก ต.บางรักพัฒนา อ.บางบัวทอง จ.นนทบุรี 11110
3. นิตยสาร I Like แต่ละฉบับ ประกอบด้วย 8 คอลัมน์ ได้แก่
 - คอลัมน์ที่ 1 แบบทดสอบตอบตรงใจ ประกอบด้วย แบบทดสอบตอบตรงใจแอนด์คำทำนายทำทายใจ ประกอบไปด้วย ทางออกบอกดวง คำชมจากนางฟ้า คำครหาจากนางมาร ทดสอบพลังจิต Natural Test QR Barcode Guess ทดสอบตัวเอง Blood Type รู้นิสัยทะลุหัวใจ Today to Test Trick 4 you ฟันนี้มีคำตอบ และ A To Z

คอลัมน์ที่ 2 ดวงฮิตเปรี้ยว!!! ประกอบด้วย ทำนายรักจักรราศี Birthday Fortune Horomobile และดวงเดือนกั๊ใจเดือนตน

คอลัมน์ที่ 3 เสื้อผ้า, หน้า, ผม, ชมแพชั่น ประกอบด้วย Make up Teen Room Hair Story Accessory Show Mix and Match Free Fashion และ Nail Catalog

คอลัมน์ที่ 4 เรื่องเล่าและเรื่องเล่าที่ เรื่องสั้นและนวนิยาย ประกอบด้วย แฟนเสบจิงแอบเมาท์ The prince Next Door รักเล็ก ๆ เด็กวัยมอ. ฝึเขียนโรงเรียนหลอน เขย่าขวัญวันเจอผี หลอนตีผีเรื่องสั้น คอนเฟิร์มหัวใจว่าใช่เธอ คีลิตหัวใจให้ลิมเธอ ท่อบาย และ ขอเผาหน่อย

คอลัมน์ที่ 5 บทความชวนตามติด ประกอบด้วย เคล็ดลับได้ใจเธอ Share Teen Body Talk Beauty Answer บ้านนี้ 4 (สาว) แซ่บ Girl is all Around ทอมทอลัก Life&Love, Clinic หัวใจคุยกัน และ Home Room

คอลัมน์ที่ 6 คอมมิคโซน... โคนใจ ประกอบด้วย เคล็ดลับเด็กเรียน เกรด A, Namcha Story, จ๊อค 8 ริว, วยเรียนพันธุ์ริว Bokbig, และแจมจิงแอนด์เดอะแก๊ง

คอลัมน์ที่ 7 รวมมิตรชิตไกล้ ประกอบด้วย I Like Boy, I Like Girl, 1 Day 1 Shop, และ Your Style

คอลัมน์ที่ 8 I Like Special ประกอบด้วย ดวงฝันเปรี้ยว Teen Horo ดวงติดดาว, คำทำนายจากญี่ปุ่น, Check Rating, I Like writing, Love Like a Boy และฟ้าเปิดรอแจ็งเกิด

6.2 นิตยสาร เธอกับฉัน

เธอกับฉัน เป็นนิตยสารวัยรุ่นภาษาไทย ที่มีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 โดยในช่วงแรกเป็นเล่มบาง ๆ ข้างในพิมพ์ด้วยกระดาษปรู๊ฟแทรกอาร์ตมัน 4 สีบ้าง ออกเป็นรายปักษ์ และมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงทั้งในส่วนรูปแบบ เนื้อหา ทีมงาน กันอยู่หลายครั้ง จนล่าสุดตั้งแต่ฉบับที่ 570 มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบหัวหนังสือใหม่ นำมาเรียงล้อมกันและเพิ่มคำภาษาอังกฤษ U and Me และปรับการวางแผงเป็นรายเดือน

เนื้อหาที่มีความหลากหลาย เป็นเรื่องเกี่ยวกับวัยรุ่น เริ่มจากเซคชั่น Beauty and Style เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ เครื่องแต่งกาย เสื้อผ้า หน้า ผม ต่อมาเป็นเซคชั่น Celebrities' Talk รวมคอลัมน์เกี่ยวกับแพชั่น บันเทิง สัมภาษณ์คนดัง ท่องเที่ยว ฯลฯ และเซคชั่น Campus รวมเรื่องสอต ๆ ของวัยรุ่น^[1]

บรรณาธิการคนปัจจุบันคือ นางสาวกานดา สายทุ้ม เป็น บ.ก. คนที่ 7

ลักษณะเนื้อหาภายในของนิตยสาร เชอ์กับฉัน ในยุคแรกสามารถแบ่งออกได้ เป็น 3 ส่วน ดังต่อไปนี้

1. แฟชั่น
2. สัมภาษณ์ดารานักร้องที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น
3. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ อาทิ นิยาย เรื่องสั้น คอลัมน์ประกวด

บทกวี ซึ่งเนื้อหาในแต่ละส่วนจะนำเสนอในสัดส่วนที่เท่าๆกัน

ส่วนการโฆษณา ยังไม่มีการลงโฆษณาในเชิงพาณิชย์ แต่จะพบโฆษณาแฝง โดยใช้วิธีให้นายแบบและนางแบบใส่เสื้อผ้ายี่ห้อต่าง ๆ แล้วนำเสนอในส่วนของแฟชั่น สำหรับการถ่ายภาพประกอบ ส่วนใหญ่จะใช้ภาพดารานักร้อง หรือบุคคลที่เขียนถึง รวมทั้งภาพถ่ายที่นำมาจากนิตยสารต่างประเทศมาใช้ประกอบในคอลัมน์ต่างๆ

ต่อมาในยุคของนายพจน์ อานนท์ เป็นบรรณาธิการบริหาร ได้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเนื้อหาภายในใหม่ โดยกำหนดเนื้อหาภายในออกเป็น 4 ส่วนซึ่ง 3 ส่วนแรกยังคงเดิมไว้เหมือนในยุคที่ผ่านมา และเพิ่มเติมส่วนที่ 4 ขึ้นใหม่ เป็นคอลัมน์เกี่ยวกับดารานักกร้องต่างประเทศ สำหรับการโฆษณา นิตยสารเชอ์กับฉัน เริ่มโฆษณาเชิงพาณิชย์ในยุคของนายสุขุมพร บุศรนา เป็นบรรณาธิการบริหาร และค่อย ๆ มีการเพิ่มจำนวนขึ้นโฆษณาเชิงพาณิชย์มากขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงปัจจุบัน

ในปัจจุบันยุคของนางสาวกานดา สายท้อมเป็นบรรณาธิการบริหาร ลักษณะเนื้อหาภายในของนิตยสารเชอ์กับฉัน แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. การสัมภาษณ์ดารานักร้อง หรือบุคคลในวงการบันเทิงของไทยที่กำลังได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีสัดส่วนมากกว่าเนื้อหาส่วนอื่น ๆ
2. งานเขียนจากกองบรรณาธิการ ที่เกี่ยวกับความสวยความงามและสุขภาพ ซึ่งเน้นผู้อ่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน
3. คอลัมน์เกี่ยวกับดารานักกร้อง ความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงในต่างประเทศ
4. ส่วนที่มีการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่ทางนิตยสารให้จัดขึ้น
5. แฟชั่น โดยแต่ละฉบับจะมีแฟชั่นอยู่ 2 ชุด คือ แฟชั่นปก และแฟชั่น

ในเล่ม

ในปัจจุบันนิตยสาร เธอกับฉัน วางจำหน่ายเป็นรายปักษ์ คือ ทุกวันที่ 10 และ 25 ของทุกเดือน ประกอบด้วยเนื้อหาประมาณ 140 หน้า หรือร้อยละ 85 ของจำนวนหน้าทั้งหมด และมีหน้าโฆษณาประมาณ 10-20 หน้า หรือร้อยละ 15 ของจำนวนหน้าทั้งหมด

6.3 นิตยสาร Seventeen

Seventeen เป็นนิตยสารอเมริกันสำหรับวัยรุ่น Seventeen เป็นนิตยสารวัยรุ่นฉบับแรกที่ตีพิมพ์ในสหรัฐอเมริกา โดยมีฐานผู้อ่านเป็นผู้หญิงอายุ 10-19 ปี Seventeen เริ่มเป็นแรงบันดาลใจให้วัยรุ่นผู้หญิง เป็นต้นแบบของการทำงานและพลเมืองไม่นานหลังจากนิตยสารเปิดตัว Seventeen มีวิธินำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น และความรักมากขึ้น เพื่อสนับสนุนให้ผู้หญิงสาวมีความมั่นใจ นิตยสารตีพิมพ์ครั้งแรกในเดือนกันยายน ค.ศ. 1944 โดยบริษัท ไทรแองเกิลพับลิเคชันส์ ของวอลเตอร์ แอนเน็นเบิร์ก

นิตยสาร Seventeen เริ่มวางจำหน่ายในประเทศไทยเมื่อวันที่ 1 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2545 ที่ได้ซื้อลิขสิทธิ์ในนามของ บริษัท มิเดีย ทรานส์ ไทยแลนด์ จำกัด เป็นนิตยสารสำหรับวัยรุ่นที่มียอดขายอันดับ 1 ในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายหลักจะมีอายุระหว่าง 17-21 ปี และจากการสำรวจล่าสุดพบว่า นิตยสารสามารถขยายฐานผู้อ่านไปสู่กลุ่ม Preteen คือ กลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 17 ปี ไปจนถึงกลุ่มอายุ 25 ปี ส่วนเนื้อหาของนิตยสารจะแบ่งเป็น 5 ส่วนหลัก ๆ คือ แฟชั่น ความสวยความงาม เรื่องบันเทิง Real Life ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับการท่องเที่ยว แนะนำร้านอาหาร ปัญหาชีวิตวัยรุ่น เรื่องแปล และส่วนสุดท้ายเป็นเรื่องความรักของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง แต่ในปัจจุบันเนื้อหาของนิตยสาร จะประกอบด้วยคอลัมน์ทั้งหมด 8 คอลัมน์ที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. Horoscope เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับการทำนายดวงของแต่ละราศีประจำเดือนนั้น ๆ
2. Fashion เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับแฟชั่น การให้ความรู้เกี่ยวกับแฟชั่น การนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเสื้อผ้า การแต่งกายที่กำลังเป็นที่นิยมในช่วงเดือนนั้น ๆ กระแสของแฟชั่นที่กำลังเป็นที่นิยมในอนาคต เครื่องประดับต่าง ๆ
3. Beauty เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับความสวยความงาม นำเสนอเกี่ยวกับอุปกรณ์เสริมความสวยความงาม สินค้าเกี่ยวกับการเสริมความสวยความงาม เครื่องสำอางต่าง ๆ สำหรับสาว ๆ ที่รักสวยรักงาม
4. Health เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับสุขภาพ การรักษาสุขภาพหนุ่ม ๆ สาว ๆ วิธีการออกกำลังกาย วิธีการลดน้ำหนักเพื่อรักษาสุขภาพ เครื่องแต่งกายสำหรับออกกำลังกาย

5. Guys เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับวัยรุ่นที่กำลังฮิต ที่เป็นที่นิยม นำเสนอเกี่ยวกับเรื่องราว ประวัติของวัยรุ่นนั้น ๆ
6. Real Life เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับชีวิตจริง นำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวกับบทสัมภาษณ์บุคคลต่าง ๆ
7. Lifestyle เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิต นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอาหาร สินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับไลฟ์สไตล์
8. Stars เป็นคอลัมน์ที่เกี่ยวกับดารา นำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ดารา เรื่องราวชีวิตประวัติของดารา

นิตยสาร Seventeen เน้นการนำเสนอเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นที่กำลังก้าวเข้าสู่วัยสาวเต็มตัว เน้นการนำเสนอเรื่องราวที่อยู่ในกระแสนิยมและทันสมัย มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยรุ่น ทำหน้าที่ในการให้ความรู้ข่าวสาร สืบทอดวัฒนธรรม เป็นสื่อกลางในการแสดงความคิดเห็น การให้บริการทางด้านธุรกิจ

กองบรรณาธิการ นิตยสาร Seventeen บริษัท มิเดีย ทรานส์เอเชีย ไทยแลนด์ จำกัด ชั้น 17 อาคาร โอเชียนทาวเวอร์ 2 เลขที่ 75/17 ถนนสุขุมวิท 19 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2204-2370 ต่อ 206 โทรสาร 0-2204-2388 ฝ่ายโฆษณา ติดต่อฝ่ายขายโฆษณา โทรศัพท์ 0-2204-2370 ต่อ 225 ฝ่ายเว็บไซต์ ติดต่อฝ่ายดิจิทัล โทรศัพท์ 0-2204-2370 ต่อ 215 ฝ่ายสมาชิกนิตยสาร ฝ่ายสมาชิกสัมพันธ์ โทรศัพท์ 0-2204-2370 ต่อ 180 www.seventeenthailand.com subscriptions@seventeenthailand.com

6.4 นิตยสารสุดสัปดาห์

นิตยสารรายปักษ์เพื่อคนรุ่นใหม่ที่มีความสร้างสรรค์ก้าวตามแฟชั่นและทันกระแสโลก มีเนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่บทสัมภาษณ์ แฟชั่น ไลฟ์สไตล์ เจาะลึกตั้งแต่อาหาร การกิน ท่องเที่ยว ดุหนังฟังเพลง รวมทั้งติดตามภารกิจคนหล่อขอทำดี และสาระบันเทิงต่าง ๆ ผู้การเป็นคนทันสมัยมีสไตล์

นิตยสารสุดสัปดาห์ เป็นนิตยสารรายปักษ์ ของบริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่งจำกัด (มหาชน) ก่อตั้งโดย คุณชูเกียรติ อุทกะพันธุ์ เดิมใช้ชื่อ แพรวสุดสัปดาห์ ออกวางตลาดฉบับแรก เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2526 เป็นนิตยสารสำหรับผู้หญิงที่มีเนื้อหาด้านแฟชั่น จับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นคนรุ่นใหม่ ผู้ทันสมัยก้าวตามแฟชั่นและทันกระแสโลก เนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่สัมภาษณ์ ไลฟ์สไตล์ เรื่องเจาะลึก และสาระบันเทิงต่าง ๆ ราคา 80 บาท โดยในระยะแรกเป็นการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับแฟชั่น ความสวย ความงาม วงการบันเทิง

ก่อนจะพัฒนามาเป็นนิตยสารที่นำเสนอเนื้อหาด้านแฟชั่น เทคโนโลยี ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี เนื้อหาครอบคลุมตั้งแต่ บทสัมภาษณ์บุคคลผู้ทรงคุณวุฒิของไทย ผู้มีบทบาทในแง่มุมต่าง ๆ เรื่องเจาะลึกนำเสนอเนื้อหาทันสมัยโลกาภิวัตน์ แนวดวงสังคม แฟชั่น ความงาม สารบันเทิงต่าง ๆ ทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ และยังมีเรื่องของชีวิต สังคม การมีส่วนร่วม รับผิดชอบต่อสังคม และชีวิตส่วนตัว ทั้งการงาน สุขภาพ ความรัก บุคลิกภาพ รวมถึงการโฆษณาที่เป็นพื้นที่ให้องค์กรธุรกิจต่าง ๆ ใช้ในการนำเสนอและสื่อสารความรับผิดชอบต่อสังคม โดยผ่านการคัดสรรร่วมกับนิตยสารจนเข้าสู่ปีที่ 30

6.5 นิตยสาร Cheeze

นิตยสาร Cheeze เป็นนิตยสารสำหรับกลุ่มวัยรุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับแฟชั่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 Section ได้แก่ Cheeze on Street ภาพแฟชั่นที่นำเสนอผ่านบุคคลที่มีความหลากหลายบนท้องถนน มีบุคลิกดี รสนิยมดีในแบบของตนเอง โดยเชื่อว่าการแต่งตัวเป็นเรื่องของรสนิยมและความต้องการที่แตกต่างกัน ทุกคนสามารถเลือกสวมใส่เสื้อผ้าให้เหมาะสมกับตนเองเน้นที่รสนิยมมากกว่าหน้าตา ซึ่งเราจะบันทึกภาพของคนเหล่านั้นตามบุคลิกและอารมณ์ให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด ส่วน Section ต่อไปก็จะเป็นในเรื่องของการ Shopping เป็นการนำเสนอสินค้าเล็ก ๆ น้อย ๆ ในการแต่งตัวให้ดูดีและเหมาะสมกับบุคลิกสำหรับ Section ต่อไปคือ Beauty แนะนำความสวยงามตามวัย มีเสน่ห์ในแบบของตนเอง และ Section สุดท้าย Interview เนื้อหาโดยรวมพูดถึงเรื่องเส้นทางก้าวเข้าสู่อาชีพวงการบันเทิง ไม่ว่าจะเป็นดารานักแสดง นักร้อง นายแบบ นางแบบ โดยสัมภาษณ์คนที่ประสบความสำเร็จในวงการ

นิตยสาร Cheeze เป็นนิตยสารรายเดือน ราคาเล่มละ 70 บาท ที่มีจำนวนเกือบ ๆ 200 หน้า พิมพ์สีทั้งเล่ม ซึ่งในปัจจุบันนิตยสารนี้ได้เดินทางมาถึง เล่มที่ 74 แล้ว ซึ่งถือว่าได้ส่งมอบประสบการณ์เกี่ยวกับ Street Fashion มาอย่างดีเลยทีเดียว ตัวนิตยสารจะเน้นไปที่สไตล์การแต่งตัวที่ดูทันสมัย หรือแปลกใหม่ของวัยรุ่นที่เดินตามท้องถนน ซึ่งไม่ได้เน้นว่าต้องเป็นดาราที่มีชื่อเสียง แต่ทุกคนสามารถเป็นนายแบบ นางแบบ หรือดีไซเนอร์ได้ทั้งนั้น ในเล่มจะไม่เน้น เนื้อหา บทความ หรือตัวหนังสือ แต่จะเน้น รูป ที่แสดงออกถึงสไตล์ เป็นส่วนใหญ่ Cheeze ถือได้ว่าเป็นนิตยสารที่รู้ดีที่สุด เชี่ยวชาญที่สุดเรื่อง Street Fashion และในทางกลับกันผู้อ่านต่างก็ให้การยอมรับเราและไว้วางใจเราเรื่อง Street Fashion มากที่สุดในปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าผู้ชายส่วนใหญ่มีทัศนคติและพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปเกี่ยวกับการดูแลตัวเอง มีความสนใจทางด้านแฟชั่นมากกว่าแต่ก่อน ผู้ชายหันมาสนใจแฟชั่นในแนวสตรีทสไตล์มากขึ้นเป็นลำดับ มีสินค้าและผลิตภัณฑ์สำหรับผู้ชายมากขึ้น และยังมีแนวโน้มที่ผู้ชายจะหันมาดูแลตัวเอง

ทั้งทางด้านผิวพรรณและรูปร่าง รวมถึงการแต่งกายมากขึ้น ไม่แพ้ผู้หญิง และจากประสบการณ์ การทำนิตยสารแฟชั่น Cheeze Magazine จะเห็นได้จาก ภาพถ่าย street fashion ในนิตยสาร ซึ่งในอดีตมีสัดส่วนภาพถ่ายแฟชั่นอยู่ที่ ผู้ชาย 20/ผู้หญิง 80 แต่ในปัจจุบันมีเท่า ๆ กัน ดังนั้น Cheeze Looker จึงได้เกิดขึ้นเพื่อตอบสนอง Life Style ของผู้ชาย

6.6 Concept

Cheeze Looker เป็นนิตยสารแนว Street Wear for Men ที่เพิ่มแรงบันดาลใจ และความสนุก กับการแต่งตัวและดูแลตัวเองให้แก่ผู้ชาย เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในกระแส แฟชั่นให้ผู้ชายได้ลุกขึ้นมาสนุก กับการแต่งตัวมากขึ้น

6.7 Target

6.7.1 ผู้ชายที่มีอายุระหว่าง 22 – 35 ปี มีความคิดสร้างสรรค์ รักในแฟชั่น มีความกล้าแสดงออก มีไฟในการค้นหาความแปลกใหม่ มีความทันสมัย ทันเทคโนโลยี เป็นบุคคลที่มีสายอาชีพอยู่ในวงการแฟชั่น บันเทิงและศิลปะ เช่น ดีไซน์เนอร์ โมเดลลิ่ง ครีเอทีฟ หรือช่างภาพอาชีพอยู่ในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพฯ เชียงใหม่ หาดใหญ่ ขอนแก่น เป็นต้น

6.7.2 ผู้ชายที่มีอายุระหว่าง 17 – 21 ปี เป็นกลุ่มที่ศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายจนถึงระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นผู้อ่านหลักของนิตยสาร Cheeze

6.7.3 ผู้ชายหัวใจวัยรุ่นที่มีอายุ 35 ปีขึ้นไป

เสน่ห์ ของแฟชั่นบนท้องถนนคือความหลากหลายทางความคิดทั้งรูปแบบ สีสัน รสนิยมและสรีระ ถนนเป็นเสมือนเวทีและแคทวอล์คที่เปิดกว้างทอดยาวไร้จุดสิ้นสุด ซึ่งทำให้ ทุกคนกลายเป็นนายแบบ นางแบบ และดีไซเนอร์ที่แสดงออกซึ่งความเป็นอิสระของตัวเอง อย่างแท้จริง จึงทำให้เป็นจุดกำเนิดของนิตยสาร CHEEZE เป็นหนังสือสำหรับวัยรุ่นที่มีความ หลากหลายของแฟชั่นบนท้องถนนและ เนื้อหาที่น่าสนใจ มานำเสนออยู่ในหนังสือจำนวน เกือบ 200 หน้า วางจำหน่ายทุกวันที่ 1 ของเดือน ภายในงานเปิดตัวนิตยสาร CHEEZE มีหัวเรือ ทั่วไป โดยเฉพาะการใช้ภาษาที่เร้าความสนใจ การโชว์รูปภาพและสีสัน มีคอลัมน์ที่น่าสนใจ ซึ่งผู้บริโภคสามารถเลือกซื้อนิตยสารที่ตนเองชอบและให้ความสนใจ เช่น นิตยสาร นิตยสาร I Like นิตยสาร เธอกับฉัน นิตยสาร Seventeen นิตยสารสุดสัปดาห์ นิตยสาร Cheeze เป็นต้น ล้วนแล้วแต่เป็นนิตยสารที่เน้นให้ความสำคัญบันเทิงและเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่น ได้ชัดเจน ได้แก่ แฟชั่น ภาพยนตร์ ดารา เพลง ไลฟ์สไตล์ ข่าวบันเทิงต่าง ๆ เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ ตอบปัญหาความรัก ข่าวสารความรู้ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

โดยใหญ่ “ตี แม่ทึ่ง” สมชาย ชิวสุทธานนท์ กรรมการบริษัท คนทำหนังสือ จำกัด ร่วมกับ สุภาพ หริมเทพาธิป บรรณาธิการอำนวยการ และ ชาญณรงค์ พรหมรักษ์ บรรณาธิการบริหาร จัดงานเปิดตัวอย่างยิ่งใหญ่พร้อมแฟชั่นโชว์ล้ำยุคของวัยรุ่นยุคใหม่ จาก 10 สไต์ลิลล์ พร้อมทั้ง ดารา นักแสดง มาร่วมงานอย่างคับคั่ง อาทิ บัวชมพู ฟอร์ด, โคม ปรกรณ์ ลัมภ์, มาร์ค แชมมอล, อ้วน อาร์มแซร์ และมินิคอนเสิร์ต โจอี้บอย มาร่วมสร้างความคึกครื้นในงาน, นอกจากนี้ยังได้รับเกียรติจากแขกรับเชิญอีก มากมาย อาทิ ทิพยนันท์ ไกลุกษ์, มนต์ร์ลดา พงษ์พาณิชย์, วรท นพวิชัย, สุทัศนีย์ คุณผลิน, กรุณ ชโสดิถกุล, กรกนก ขงสกุล, ผิง ลีณูติพงษ์ คริส หอวัง, มาศิริ ธรรมกุล ฯลฯ ซึ่งบรรยากาศภายในงานเต็มไปด้วยความคึกคักได้รับความสนใจจากวัยรุ่นที่มา เดินแถวสยามเป็นอย่างมาก

สรุปได้ว่า นิติสารบันเทิงวัยรุ่นในปัจจุบันมีความหลากหลาย เป็นนิติสารเฉพาะกลุ่มที่มีความน่าสนใจในการนำเสนอเนื้อหาและรูปแบบที่โดดเด่น เป็นนิติสารที่เน้นให้ความบันเทิงและเจาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นได้ชัดเจน ได้แก่ ได้แก่ แฟชั่น ภาพยนตร์ ดารา เพลง ไลฟ์สไตล์ ข่าวบันเทิงต่างๆ เรื่องสั้น บทสัมภาษณ์ ตอบปัญหาความรัก ข่าวสารความรู้ ที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น

หลักการวิเคราะห์เนื้อหา

วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิควิธีการวิจัยที่ใช้ในสาขาต่าง ๆ มานาน โดยเฉพาะในสาขาวิชาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น สื่อสารมวลชน ประวัติศาสตร์จิตวิทยา และการศึกษา จากหลักฐานพบว่าวิธีการวิเคราะห์เนื้อหามีพัฒนาการมาตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เหมือนกับสังคมศาสตร์ชาวอเมริกัน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิควิจัยเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของสื่อโฆษณาที่ใช้ในการสื่อสารมวลชน จากการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจให้ถูกต้อง จึงขอทำความเข้าใจในประเด็นต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้ ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา องค์ประกอบของการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนของการวิเคราะห์เนื้อหา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหา

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้ อาทิ

Berelson (1952 : 147) ให้ความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาว่าเป็นเทคนิคการทำวิจัยเพื่อศึกษาถึงผู้รับสาร ระบบ และปริมาณการบรรยายเนื้อหาที่ปรากฏในทางสื่อสารมวลชน

Krippendorff (1980 : 58) ให้ความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาว่าเป็นเทคนิคการวิจัยเพื่อศึกษาการสร้างรูปแบบและการอ้างอิงอย่างสมเหตุสมผลจากข้อมูลสุ่มบริบทของเนื้อหา

Neuendorf (2002 : 365-366) ให้ความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาอยู่ในฐานะของการวิจัยเชิงปริมาณตั้งแต่ดั้งเดิม การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการสรุปความ การวิเคราะห์เชิงปริมาณของเนื้อหาซึ่งน่าเชื่อถือ

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2549 : 132) ให้ความหมายการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหนึ่งในรูปแบบของการวิจัยแบบวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นเทคนิคใช้ในการศึกษาวิเคราะห์บันทึก เอกสาร ข่าวสารอย่างมีระบบและมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปริมาณหรือความถี่ในการสื่อความหมาย โดยผู้วิจัยจะแยกเนื้อหาออกเป็นกลุ่มและประเมินตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดขึ้นนั้น การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นทั้งการวิจัยในเชิงปริมาณและคุณภาพ เพราะนอกจากจะเป็นการนับจำนวนแล้ว อาจเป็นการวิเคราะห์คำ หรือการวิจารณ์วรรณกรรมซึ่งจะเป็นการอ่านและสรุปตีความสิ่งที่ปรากฏในเชิงคุณภาพ

ความหมายของการวิเคราะห์เนื้อหามีความแตกต่างกันออกไปตามบริบทและความเชี่ยวชาญของนักวิชาการแขนงนั้น ๆ สิ่งหนึ่งที่พบเหมือนกันก็คือการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการพยายามที่จะวิเคราะห์เนื้อหาของสื่อ เอกสาร หรือทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อให้ได้ซึ่งคำตอบของการวิจัย

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นเทคนิควิธีวิจัยที่ใช้วิเคราะห์เนื้อหาของโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงปริมาณ ความถี่ในการสื่อความหมาย การ โน้มน้าว ขอบเขตเนื้อหา การวิเคราะห์เนื้อหาผู้วิจัย ต้องระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการวิเคราะห์เนื้อหา แยกแยะเนื้อหาวัสดุหรือสื่อออกเป็นกลุ่ม หมวดหมู่ จากนั้นสร้างหรือกำหนดเกณฑ์เพื่อวิเคราะห์บันทึกรายละเอียดข้อมูลส่วนต่างๆ เพื่อวิเคราะห์คำ วลีหรือแนวคิด บรรยายสาระตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้นเพื่อหาข้อสรุปของเนื้อหาจากสื่อที่นำมาวิเคราะห์

2. องค์ประกอบของการวิเคราะห์เนื้อหา

ได้มีนักการศึกษาจำแนกองค์ประกอบของการวิเคราะห์เนื้อหาไว้หลายทัศนะ ดังนี้

ประภาวดี สืบสนธิ์ (2530 : 117 - 120) ระบุว่าองค์ประกอบเบื้องต้นของการสื่อสาร ได้แก่ ผู้ส่งข่าว ข่าวสาร และผู้รับสาร เนื่องจากการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการวิเคราะห์ผลงานการสื่อสาร วิธีการวิเคราะห์เนื้อหามีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษางานที่ต้องการวิเคราะห์ในขั้นต้น โดยมีจุดประสงค์เพื่อ
 - 1.1 กำหนดหรือสร้างกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์
 - 1.2 หาตรรกษ (Indicators) ที่เหมาะสมสำหรับแต่ละกลุ่ม
 การวิเคราะห์และเหมาะสมกับเนื้อหา
2. กำหนดกลุ่มที่จะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์
 - 2.1 สารของเรื่อง สามารถกำหนดกลุ่มได้ตามลักษณะ ได้แก่ หัวข้อวิชา
ทิศทาง มาตรฐาน และคุณค่า

ดังต่อไปนี้

- 2.2 รูปแบบของการนำเสนอเนื้อหา สามารถวิเคราะห์ได้ตามกลุ่ม
 - 2.2.1 รูปแบบและประเภทของงานสื่อสาร
 - 2.2.2 รูปแบบของข้อความ หมายถึง วิเคราะห์ตามลักษณะไวยากรณ์
 - 2.2.3 กลุ่มที่เกี่ยวกับอารมณ์ ความรู้สึกของเนื้อหาของงานที่สื่อสาร
3. กำหนดตรรกษสำหรับแต่ละกลุ่ม จากกลุ่มกว้าง ๆ ที่จะวิเคราะห์
4. กำหนดหน่วยที่จะใช้การวิเคราะห์ หน่วยของการวิเคราะห์ ได้แก่
คำ ประโยค ตัวละคร รายการ การวัดเนื้อที่ เวลา

สุภางค์ จันทวานิช (2531 : 146 – 148) ซึ่งเห็นว่าการวิเคราะห์เนื้อหาที่มีบทบาทในการช่วยบรรยายหรือแยกแยะสาระ (Message) ของข้อความที่ศึกษา ในเอกสารหรือตัวบทที่จะวิเคราะห์นั้นจึงมีองค์ประกอบหลัก ๆ 6 ประการ ได้แก่

1. แหล่งที่มาของข้อความหรือสาระ ได้แก่ ผู้สื่อ (Source/Sender)
2. กระบวนการใส่ความหมายของสาระ (Encoding Process)
3. ตัวสาระ หรือข้อความ (Message)
4. วิธีถ่ายทอดสารไปยังผู้อื่น (Channel of Transmission)
5. ผู้รับสาร (Detector)
6. กระบวนการถอดความหมายของสาร (Decoding Process)

กาญจนา แก้วเทพ (2545 : 330) ระบุถึงทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory) ในส่วนการพิจารณาสื่อด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามแนวทฤษฎีสารสนเทศ ซึ่งทฤษฎีนี้ยึดตามแนวคิดของ Claude E. Shannon และ Warren Weaver (1949) ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าด้วยการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดเผยแพร่ข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ (Transmission Model) โดยเกณฑ์ในการตัดสิน เนื้อหารูปแบบนี้จะพิจารณาที่ประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลในการบรรลุถึงเป้าหมายของการสื่อสารที่ได้วางเอาไว้และองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารก็คือความสามารถในการลดความไม่แน่นอน (Reduce Uncertainty) ด้วยคุณสมบัติของการสื่อสารที่ว่ามี วัตถุประสงค์ที่จะใช้ในการศึกษาจึงไม่จำกัดอยู่แค่เพียงการสื่อสารประเภทข่าวหรือการสื่อสารที่มุ่งให้สารสนเทศอย่างอื่น ๆ สามารถใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพยนตร์ เนื่องจากสื่อจำพวกนี้ก็สามารถให้สารสนเทศได้เช่นกัน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบการวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการวิเคราะห์ผลงานการสื่อสาร คือ การวิเคราะห์เนื้อหาที่มีบทบาทเด่นในการช่วยบรรยายหรือแยกแยะสาระของข้อความที่ต้องการศึกษาในเอกสารหรือตัวบทที่จะทำวิเคราะห์นั้นจึงมีองค์ประกอบหลัก ได้แก่ กำหนดหรือสร้างกลุ่มเพื่อการวิเคราะห์ แหล่งที่มาของข้อความหรือสาระ กำหนดกลุ่มที่จะใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ กำหนดกรณีสำหรับแต่ละกลุ่ม จากหน่วยของการวิเคราะห์ ได้แก่ คำ ประโยค บทความ ข้อความ โฆษณา ตัวละคร รายการ เป็นกระบวนการถอดความหมายของสาร องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารใช้ในการศึกษาจึงไม่จำกัดอยู่แค่เพียงการสื่อสารประเภทข่าวหรือการสื่อสารที่มุ่งให้สารสนเทศ แต่สามารถใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพยนตร์ เนื่องจากสื่อจำพวกนี้สามารถให้สารสนเทศได้เช่นกัน

3. ขั้นตอนของการวิเคราะห์เนื้อหา

สุภาวศ์ จันทวานิช (2531 : 146 – 148) ขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อนำไปสู่การวิจัยเชิงคุณภาพแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับการคัดเนื้อหาในระดับเดียวกัน สามารถรับช่วงต่อกันได้
2. วางเค้าโครงของข้อมูล โดยเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์ เพื่อผู้วิเคราะห์คนต่อไปจะได้มีเกณฑ์การวิเคราะห์ทำรายชื่อคำหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) จะช่วยให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ สามารถตัดสินใจได้ว่าคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบท (Text) และทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป

3. คำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ ควรตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่วิเคราะห์ เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง การพิจารณาเอกสารในสภาพที่เป็นองค์ประกอบจึงเป็นสิ่งจำเป็น การบรรยายคุณลักษณะเฉพาะของเนื้อหาโดยไม่โยงไปสู่คุณลักษณะของเอกสารของผู้ส่งสาร และผู้รับสาร จะทำให้ผลการวิเคราะห์มีคุณค่าน้อย แต่ถ้าได้มีการเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสารและมีการโยงคุณลักษณะดังกล่าวเข้ากับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่เหมาะสม

ที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบจะทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลมีความกว้างขึ้นและนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้

4. การวิเคราะห์เนื้อหาจะกระทำกับเนื้อหาตามที่ปรากฏ (Manifest Content) ในเอกสาร มากกว่ากระทำกับเนื้อหาที่ซ่อนอยู่ (Latent Content) การวัดความถี่ของคำหรือข้อความในเอกสารหมายถึงคำหรือข้อความที่มีอยู่ ไม่ใช่คำหรือข้อความที่ผู้วิจัยตีความได้ การตีความจะทำในอีกขั้นตอนเมื่อผู้วิจัยจะสรุปข้อมูล

5. นักวิจัยเชิงปริมาณเมื่อได้ทำตามขั้นตอนทั้ง 4 ขั้นแล้วถือว่าผู้วิจัยจะลงมือสรุปข้อมูล อย่างแม่นยำ และนำข้อมูลไปอ้างอิงกับประชากรทั้งหมดได้ แต่สำหรับนักวิจัยเชิงคุณภาพเห็นว่าการดึงความสำคัญของสาระจากตัวบทอาจจะใช้วิธีสรุปใจความได้ดีกว่า การวัดความถี่ของคำก็ได้ วิธีการเชิงคุณภาพจึงน่าจะมีส่วนช่วยในการวิเคราะห์เนื้อหาได้เป็นอย่างดี นักวิจัยเชิงคุณภาพให้เหตุผลว่าการได้คำตอบเลื่อนรางสำหรับคำถามที่ตรงเป้า ยังดีกว่าได้คำตอบที่ชัดเจนสำหรับคำถามที่ผิดเป้า การมุ่งจะวัดความถี่ของคำอาจนำไปสู่คำตอบที่ชัดเจนแต่ไร้ความหมายโดยสิ้นเชิง

กาญจนา แก้วเทพ (2545 : 331 – 332) ระบุถึงทฤษฎีสารสนเทศ (Information Theory) ในส่วนการพิจารณาสื่อด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหาตามแนวทฤษฎีสารสนเทศ ซึ่งทฤษฎีนี้ ยึดตามแนวคิดของ Claude E. Shannon และ Warren Weaver (1949 : 53) ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่าด้วยการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดเผยแพร่ข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ (Transmission Model) โดยเกณฑ์ในการตัดสินเนื้อหารูปแบบนี้จะพิจารณาที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบรรลุถึงเป้าหมายของการสื่อสารที่ได้วางเอาไว้ และองค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารก็คือความสามารถในการลดความไม่แน่นอน (Reduce Uncertainty) ด้วยคุณสมบัติของการสื่อสารที่ว่านี้ วัตถุประสงค์ที่จะใช้ในการศึกษาจึงไม่จำกัดอยู่แค่เพียงการสื่อสารประเภทข่าวหรือการสื่อสารที่มุ่งให้สารสนเทศอย่างอื่น ๆ สามารถใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพยนตร์ เนื่องจากสื่อจำพวกนี้ก็สามารถให้สารสนเทศได้เช่นกัน และได้ยกตัวอย่าง 4 ตัวอย่าง โดยการที่นำทฤษฎีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาของสื่อตัวอย่าง คือ

1. การวัดคุณลักษณะด้านสารสนเทศ (Informativeness) สามารถทำได้หลายวิธี เช่น

1.1 วัดจำนวน/ปริมาณข้อเท็จจริงที่มีอยู่ในเนื้อหา โดยให้คำนิยามข้อเท็จจริงนั้นแล้วเจนนับ

1.2 การวัดความหนาแน่น (Density) ได้แก่ การวัดสัดส่วนของประเด็นทั้งหมดที่เกี่ยวข้องในเนื้อหาที่ศึกษา

1.3 การวัดความกว้างขวาง (Breadth) หมายถึง จำนวนของประเด็นต่างๆ ที่พบโดยดูเทียบกับสัดส่วนที่น่าจะเป็นไปได้

1.4 การวัดความลึกซึ้ง (Depth) ได้แก่ จำนวนของข้อเท็จจริงที่สามารถช่วยให้เข้าถึงเบื้องลึกของประเด็นต่าง ๆ ได้

2. การวัดความน่าอ่านหรือความยากง่ายในการอ่านอันเนื่องมาจากวิธีการเขียน (Readability) หลักการวัดนั้นวางอยู่บนแนวที่ว่า “ข่าวที่น่าอ่านหรืออ่านได้ง่าย คือ ข่าวที่มีลักษณะตอกย้ำ เนื่องจากข่าวที่มีสารสนเทศไม่มากนักจะง่ายต่อการอ่านและทำความเข้าใจ

3. การวัดความหลากหลาย (Diversity) ในงานวิจัยเพื่อวัดความหลากหลายบางชั้นได้ใช้วิธีคำนวณสัดส่วนระหว่างจำนวนของประเด็นหัวข้อเทียบกับปริมาณความถี่ของแต่ละหัวข้อได้รับการนำเสนอ

4. การไหลของสารสนเทศ (Information Flow) มีวิธีการหลายวิธีการที่จะใช้วัดการไหลของสารสนเทศ และเพื่อหลายเป้าประสงค์ ตัวอย่างเช่น อาจจะมีการตั้งคำถามว่าการไหลของสารสนเทศนั้นเป็นไปแบบทางเดียวหรือสองทาง หรือมีสารสนเทศอะไรบ้างที่ไหลไปสู่ผู้รับสาร วิธีการหนึ่งที่นิยมใช้กันคือ การใช้ถ้อยคำเป็นหน่วยการวัด เช่น ระบุคำเพื่อจะสามารถวัดสารสนเทศที่อยู่ในสื่อทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นข่าว สารคดี เพลง ละคร เกม โซเชียล ฯลฯ

Krippendorff (1980 : 76) การวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกรอบแนวคิดของการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนด แนวคิดการวิเคราะห์ เป็นแนวทางให้ผู้อื่นตรวจสอบผลการวิเคราะห์และเป็นแนวทางในการพัฒนาและ ปรับปรุงวิธีการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ข้อมูล หมายถึง สื่อที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ บทความวารสาร หนังสือพิมพ์วิทยานิพนธ์ เป็นต้น สื่อที่ตีพิมพ์หรือสื่อโสตทัศน เช่น ภาพยนตร์รายการ โทรทัศน์ รายการวิทยุ เป็นต้น และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ข้อมูลบนเว็บไซต์ เป็นต้น

1.2 ความรู้ของผู้วิเคราะห์ ผู้วิเคราะห์ต้องมีความรู้ในแหล่งข้อมูลที่จะวิเคราะห์

1.3 การหาข้อสรุป เป็นการหาข้อสรุปจากข้อมูลที่มีอยู่เชื่อมโยงกับบริบทของข้อมูล เป็น กระบวนการแปลงเนื้อหาให้มีความหมายเชิงสัญลักษณ์รหัส มาตรฐาน หรือ

แปลความหมาย ในสิ่งที่ผู้วิเคราะห์กำหนดการหาข้อสรุปของการวิเคราะห์เนื้อหา ต้องมีการสร้างเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพื่ออธิบาย ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลกับบริบทของข้อมูลและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

1.4 ความตรงข้อสรุปของการวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีเหตุมีผล มีความสอดคล้องกัน เพื่อให้ข้อสรุปมีความน่าเชื่อถือ ดังนั้น การวิเคราะห์เนื้อหาต้องระบุกลุ่มประเภทของข้อมูลและเกณฑ์ที่สร้างขึ้นให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้อื่นสามารถรวบรวมข้อมูลที่เหมาะสมและนำไปสู่ข้อสรุปที่ใกล้เคียงมีความสอดคล้องและเป็นเหตุเป็นผลกัน

2. การกำหนดรหัสเป็นกระบวนการทำให้เนื้อหาที่มีมาตรฐานเป็นรูปแบบเดียวกัน ข้อมูลจะมีการกำหนดเป็นรหัสจัดหมวดหมู่ หรือจัดกลุ่มประเภท และให้ความหมายรายละเอียดและการสร้าง เกณฑ์เกณฑ์ในการพิจารณาทั่วไปมี 3 ประเด็น คือการกำหนดนิยามกลุ่มประเภท การกำหนดหน่วยการ วิเคราะห์และการกำหนดรายละเอียดของเนื้อหา มีรายละเอียดดังนี้

2.1 การกำหนดนิยามกลุ่มประเภทหรือกลุ่มเนื้อหา มีขั้นตอนการดำเนินงานเริ่มจาก ระบุความหมายหรือแจกแจงรายละเอียดของเนื้อหาอย่างชัดเจน กลุ่มเนื้อหาอาจจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ สารและรูปแบบการนำเสนอ กลุ่มสาระที่นิยมกำหนดได้แก่ หัวข้อเรื่อง ทิศทาง มาตรฐาน และคุณค่า

จากนั้นระบุตัวชี้วัด หรือบรรณิเพื่อเป็นตัวกำหนดว่าเนื้อหาดังกล่าวจัดอยู่ใน กลุ่มประเภทใด หรือเป็นการให้นิยามเชิงปฏิบัติการ คำที่ใช้เป็นตัวแทน ซึ่งคำที่ใช้เป็นตัวแทนที่ดีควรเป็นคำที่สั้น กระชับ ได้ใจความและสื่อถึงแนวคิดของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ พอที่เป็นแนวทางให้ผู้กำหนด รหัส ผู้อื่นสามารถพิจารณาตัดสิน หรือทำการวิเคราะห์และได้ผลสรุปใกล้เคียงกัน การกำหนดนิยามกลุ่ม ประเภท ทำได้หลายลักษณะ เช่น กำหนดตามหัวข้อวิชา หรือกำหนดตามมาตรฐาน เป็นต้น ในขั้นตอนนี้ผู้วิเคราะห์อาจกำหนดดัชนีก่อนแล้วจึงสร้างกลุ่มออกเป็นประเภทก็ได้

2.2 การกำหนดหน่วยการวิเคราะห์แบ่งเป็นหน่วยบันทึกและหน่วยบริบท

2.1.1 หน่วยบันทึกเป็นส่วนเฉพาะของเนื้อหาที่นำไปจำแนกในกลุ่มประเภทที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย

- 1) คำ เป็นหน่วยที่ใช้บันทึกคำ แต่ละคำ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาของคำ
- 2) กลุ่มคำหรือวลีเป็นหน่วยที่ใช้บันทึกกลุ่มคำ จำนวน ชื่อเฉพาะ หรือคำที่มี หลากหลายสำนวน

- 3) แนวเรื่องหรือแก่นเรื่อง เป็นหน่วยที่ใช้บันทึกแก่นเรื่อง ผู้วิเคราะห์อ่าน จับใจความ ของเนื้อหาและสรุปเป็นแก่นเรื่อง จากนั้นนำไปจำแนกตามกลุ่มประเภท หรือเกณฑ์ที่สร้างขึ้น
- 4) ลักษณะบุคคล เป็นหน่วยที่ใช้บันทึกลักษณะบุคคลเพื่อจำแนกเข้ากลุ่มประเภท ส่วนใหญ่เป็นการบันทึก นวนิยาย ตัวละคร หรือสื่อเพื่อความบันเทิง
- 5) ประโยคหรือข้อความ ใช้ในการประเมินเนื้อหาโดยรวม
- 6) รายการใช้ในการศึกษาลักษณะของหนังสือ บทความ ภาพยนตร์ หน่วยรายการเป็น หน่วยที่ใหญ่ ต้องมีคำอธิบายกลุ่มประเภทอย่างชัดเจน

2.1.2 หน่วยบริบท เป็นสิ่งสำคัญ ที่ผู้วิเคราะห์ต้องคำนึงถึงบริบทของ ข้อมูลที่ปรากฏ เนื่องจากเนื้อหาบางเรื่องไม่สามารถสรุปผลได้จากความถี่ของคำ ผู้วิเคราะห์ ต้องค้นหาเนื้อหาจากข้อมูลในบริบท

3. การกำหนดรายละเอียดของเนื้อหา เป็นการวัดเชิงปริมาณที่ผู้วิเคราะห์ ต้องการกำหนด วิธีการ หลักเกณฑ์ในการกำหนด เช่น ความถี่ เนื้อที่ เวลา เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหาอาจจะแตกต่างกันในรายละเอียดหรือจุดมุ่งหมาย ในด้านการสื่อสารมวลชนอาจเป็นไปเพื่อเน้นศึกษาตัวสาร ผู้รับสาร คุณภาพของทรัพยากรสารสนเทศ ความถูกต้องในการนำเสนอข้อมูล หรือเพื่อศึกษาความสอดคล้องของเนื้อหา กับวัตถุประสงค์ในการนำเสนอ เป็นต้น ขั้นตอนในการวิเคราะห์เนื้อหานั้นมีจุดเริ่มต้นที่คล้ายคลึงกัน คือ จะต้องศึกษาเนื้อหาและทำความเข้าใจงานที่จะทำการวิเคราะห์เป็นอย่างดีก่อน เพื่อที่ผู้วิจัยจะสามารถนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ในการสร้างเกณฑ์หรือวางระบบที่จะใช้ในการวิเคราะห์ได้ ซึ่งการเลือกใช้เกณฑ์ใดจะเหมาะสมที่สุดนั้น ผู้วิจัยซึ่งมีความรู้ความเข้าใจใน วัตถุประสงค์และประเด็นปัญหางานวิจัยของตนเองมากที่สุด จึงจะต้องเรียนรู้ด้วยตัวเอง สร้างเครื่องมือในการจำแนกประเภทเนื้อหา ได้แก่ การสร้างแบบวิเคราะห์ข้อมูล (Tally Sheet) เพื่อใช้วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะหน่วยการวิเคราะห์ออกเป็นประเภทหรือเป็นกลุ่มต่าง ๆ อย่างมีความหมายชัดเจน ขั้นตอนนี้สำคัญมากเนื่องจากการดำเนินการต้องอยู่บนรากฐานของ ทฤษฎี สมมติฐาน การให้นิยามศัพท์ที่จะศึกษาและสภาพการณ์จริงของข้อมูลการระบุประเภทต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับการแยกแยะข้อมูลจำเป็นต้องทำด้วยความละเอียดรอบคอบ เข้าใจใน คุณลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน เพื่อให้ข้อมูลดังกล่าว มีความเฉพาะและครอบคลุม ลักษณะเนื้อหาที่จะนำมาวิเคราะห์ การกำหนดเกณฑ์ในการลงรหัสข้อมูล เป็นการระบุเกณฑ์ ในการลงรหัสหรือเกณฑ์ในการนับข้อมูล เพื่อให้สามารถคำนวณหาหน่วยในการวิเคราะห์

ที่ปรากฏอยู่ในสารต่าง ๆ ได้สะดวก ถูกต้องและตรงกันควรออกแบบให้ครอบคลุม ได้แก่ คำ ประโยค บทความ ข้อความ โฆษณา ตัวละคร รายการที่ปรากฏอยู่ในสารที่นำมาวิเคราะห์ ซึ่งเป็นกระบวนการถอดความหมายของสาร องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสารใช้ในการศึกษาจึงไม่จำกัดอยู่แค่เพียงการสื่อสารประเภทข่าวหรือการสื่อสารที่มุ่งให้สารสนเทศอย่าง สามารถใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ ได้ เช่น ภาพถ่าย ภาพยนตร์ เนื่องจากสื่อจำพวกนี้ก็สามารถให้ สารสนเทศได้เช่นกัน และควรมีผู้เชี่ยวชาญคอยตรวจสอบความถูกต้องในการวิเคราะห์ ทั้งนี้ ก็เพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนหรือเข้าใจลึกกับคำตอบให้มากที่สุด

หลักการวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

1. การวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นเทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้แยกแยะเนื้อหาออกเป็นกลุ่ม ตามเกณฑ์ที่กำหนดและสื่อความหมายในรูปปริมาณความถี่ และเป็นเทคนิควิจัยเชิงคุณภาพที่ทำการวิเคราะห์คำ ข้อความ บทความ และ โฆษณาที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น โดยสอดคล้องกับเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ จำนวน 5 สารหลัก คือ จำนวนและ การดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต การวิเคราะห์ข้อมูลและความน่าจะเป็น ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีวิธีการ ดำเนินการวิจัยโดยทำการสำรวจนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นยอดนิยม จากนั้นนำนิตยสารวัยรุ่น ยอดนิยมอันดับหนึ่งและฉบับย้อนหลังอีก 4 ฉบับ มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ โดยวิเคราะห์จากคำ ข้อความ บทความ หรือ โฆษณาที่ปรากฏในแต่ละคอลัมน์ของนิตยสาร บันเทิงวัยรุ่น โดยมีขั้นตอนวิธีการในการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ ดังนี้ ศึกษา เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระ การเรียนรู้คณิตศาสตร์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ การสร้างเครื่องมือในการจำแนกประเภทเนื้อหา ได้แก่ การสร้างแบบวิเคราะห์ข้อมูล (Tally Sheet) เพื่อใช้วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะหน่วยการวิเคราะห์ออกเป็นประเภทหรือเป็นกลุ่ม ต่าง ๆ อย่างมีความหมายชัดเจน กำหนดเกณฑ์ในการลงรหัสข้อมูล เป็นการระบุเกณฑ์ในการ ลงรหัสหรือเกณฑ์ในการนับข้อมูล เพื่อให้สามารถคำนวณหาหน่วยในการวิเคราะห์ที่ปรากฏ อยู่ในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นได้สะดวก ถูกต้องและตรงกัน และนำผลการวิเคราะห์มาตรวจสอบ ยืนยันผลการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้ เป็นเทคนิควิธีวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้แยกแยะเนื้อหาออกเป็นกลุ่ม ตามเกณฑ์ที่กำหนดและสื่อความหมายในรูปปริมาณความถี่ และเป็นเทคนิควิจัยเชิงคุณภาพที่ทำการวิเคราะห์คำ ข้อความ บทความ และโฆษณาที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น โดยสอดคล้องกับเนื้อหาทางคุณธรรมตามหลักคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ มีความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสะอาด ความสุภาพ ความสามัคคี และความมีน้ำใจ มีวิธีการดำเนินการวิจัยโดยทำการสำรavnิตยสารบันเทิงวัยรุ่นยอดนิยม จากนั้นนำนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นยอดนิยมอันดับหนึ่งและฉบับย้อนหลังอีก 4 ฉบับ มาทำการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรม โดยวิเคราะห์จากคำ ข้อความ บทความ หรือโฆษณาที่ปรากฏในแต่ละคอลัมน์ของนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น โดยมีขั้นตอนวิธีการในการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ดังนี้ ศึกษาเนื้อหาทางคุณธรรมตามหลักคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ของกระทรวงศึกษาธิการ และการสร้างเครื่องมือในการจำแนกประเภทเนื้อหา ได้แก่ การสร้างแบบวิเคราะห์ข้อมูล (Tally Sheet) เพื่อใช้วิเคราะห์ จำแนก แยกแยะหน่วยการวิเคราะห์ออกเป็นประเภทหรือเป็นกลุ่มต่าง ๆ อย่างมีความหมายชัดเจน กำหนดเกณฑ์ในการลงรหัสข้อมูล เป็นการระบุเกณฑ์ในการลงรหัสหรือเกณฑ์ในการนับข้อมูล เพื่อให้สามารถคำนวณหาหน่วยในการวิเคราะห์ที่ปรากฏอยู่ในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นได้สะดวก ถูกต้องและตรงกัน และนำผลการวิเคราะห์มาตรวจสอบยืนยันผลการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่นจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์คุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

คุณธรรมเป็นแนวคิดแนวปฏิบัติที่ดีงาม ซึ่งก่อให้เกิดค่านิยมที่เหมาะสมในการประพฤติตนเป็นคนดีในจิตใจของบุคคลเป็นเวลานาน จนเป็นนิสัยก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ทำให้สังคมเกิดความสงบสุข ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องเกี่ยวกับคุณธรรมในประเด็น ดังนี้ ความหมายของคุณธรรม องค์ประกอบของคุณธรรม และความสำคัญของคุณธรรม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของคุณธรรม

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของคุณธรรมไว้หลายทัศนะ ดังนี้

กิริติ บุญเจือ (2522 : 82) ได้ให้ความหมายว่า คุณธรรม หมายถึง ความประพฤติดีจนเป็นปกติ ความเคยชินในการประพฤติดี ตรงกันข้ามกับกิเลส

พระเมธีธรรมาภรณ์ (ประยูร ธรรมจิตโต) (2538 : 15-16) กล่าวว่า คุณธรรม คือ คุณสมบัติที่ดีของจิตใจ ถ้าปลูกฝังเรื่องคุณธรรมได้จะเป็นพื้นฐานจรรยาบรรณและจรรยาบรรณเป็นเรื่องพฤติกรรมในการที่จะพัฒนาต้องตีความออกไปว่า พฤติกรรมเหล่านี้มีพื้นฐานจากคุณธรรมข้อใด เช่น เบญจศีลเป็นจริยธรรม เบญจธรรมเป็นคุณธรรมคือ ความเมตตากรุณา ถ้ามีความเมตตากรุณาจะมีฐานของศีลข้อที่ 1 เป็นต้น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (2538 : 189) ให้ความหมายคุณธรรม หมายถึง สภาพคุณงามความดี

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2539 : 15) คุณธรรม หมายถึง สิ่งที่เป็นคุณส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งดีงาม ซึ่งเป็นความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดการกระทำที่เป็นประโยชน์และความดีงามแท้จริงต่อสังคม ได้แก่การปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนา คุณธรรมนับว่าเป็นค่านิยมเช่นกัน

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ยุตโต) (2540 : 14) ได้กล่าวว่า คุณธรรมเป็นภาพของจิตใจ กล่าวคือ คุณสมบัติที่เสริมสร้างจิตใจให้ดีงาม ให้เป็นจิตใจที่สูง ประณีตและประเสริฐ เช่น เมตตา คือ ความรักปรารถนาดีเป็นมิตร อยากให้ผู้อื่นมีความสุข กรุณา คือ ความสงสาร อยากช่วยเหลือผู้อื่นมีความสุข มุทิตา คือ ความพลอยยินดีพร้อมที่จะส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่ประสบความสำเร็จให้มีความสุขหรือก้าวหน้าในการทำสิ่งที่ดีงาม อุเบกขา คือ การวางตัววางใจเป็นกลาง เพื่อรักษาธรรมเมื่อผู้อื่นควรจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขาตามเหตุและผล จาคะ คือ ความมีน้ำใจเสียสละ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 15) ได้ให้ความหมายของคุณธรรมไว้ว่า หมายถึง สิ่งที่เป็นคุณส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นสิ่งดีงาม ซึ่งเป็นความปรารถนาที่ส่งผลให้เกิดการกระทำที่เป็นประโยชน์และความดีที่แท้จริงต่อสังคม อันได้แก่การปฏิบัติตนตามหลักธรรมทางศาสนา คุณธรรมนี้นับว่าเป็นค่านิยมเช่นกัน นอกจากนั้นยังได้ให้ความหมายไว้ว่า จริยธรรม หมายถึง สิ่งที่ควรประพฤติเพื่อให้เกิดความดีและความถูกต้องแก่สังคม จริยธรรมที่สูงที่สุดคือการประพฤติปฏิบัติ โดยยึดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ

วสิน อินทสระ (2541 : 106, 113) กล่าวตามหลักจริยศาสตร์ว่า คุณธรรม คือ อุปนิสัยอันดีงามซึ่งสั่งสมอยู่ในดวงจิต อุปนิสัยอันนี้ได้มาจากความพยายามและความประพฤติติดต่อกันมาเป็นเวลานาน... คุณธรรมสัมพันธ์กับหน้าที่อย่างมาก เพราะการทำหน้าที่จนเป็นนิสัย จะกลายเป็นอุปนิสัยอันดีงามที่สั่งสมในดวงจิตเป็นบารมี มีลักษณะอย่างเดียวกันนี้ ถ้าเป็นฝ่ายชั่ว เรียกว่า “อาสวะ” คือ กิเลสที่หมักหมมในดวงจิต ย้อมจิตให้เศร้าหมองเกราะกรังด้วย ความชั่ววนาประการกลายเป็นสันดานชั่ว ทำให้แก้ไขยากสอนยาก กล่าวโดยสรุป คุณธรรม คือ ความกล้าเลิกแห่งอุปนิสัยซึ่งเป็นผลของการกระทำหน้าที่จนกลายเป็นนิสัยนั่นเอง

สรุปได้ว่า คุณธรรม หมายถึง คุณสมบัติที่ดีของจิตใจ เป็นคุณงามความดีสิ่งที่ดีที่สังคมยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีงาม เกิดจากการปฏิบัติการฝึกอบรมจนเคยชิน เกิดเป็นลักษณะนิสัยเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม เมื่อจิตเกิดคุณธรรมขึ้นแล้ว จะทำให้เป็นผู้มีจิตใจดี และคิดแต่สิ่งที่ดี หลักการประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ดีงาม ที่มีคุณค่าแก่ผู้ยึดถือและปฏิบัติตามเป็นแรงผลักดันให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติตนในทางที่ถูกต้องและดีงาม เป็นที่ยอมรับของสังคมและบุคคลทั่วไป

2. องค์ประกอบของคุณธรรม

คุณธรรมถือว่าเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมี เพราะคุณธรรมเป็นคุณสมบัติ หรือ คุณลักษณะที่ทำให้เป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ เป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วยความรู้ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างถูกต้องดีงาม โดยเริ่มจากการพัฒนาปัญญา พัฒนาจิตใจ อารมณ์ เพื่อให้ทั้งสองส่วนนี้เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของบุคคลผู้นั้นต่อไป การที่จะเป็นบุคคลดังกล่าวต้องอาศัยองค์ประกอบคุณธรรมในหลายด้าน ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคุณธรรมไว้หลายทัศนะ ดังนี้

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต) (2540 : 14) ได้กล่าวไว้ว่า คุณธรรมเป็นคุณภาพของจิตใจโดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. เมตตา คือ ความรักปรารถนาดี เป็นมิตร อยากให้ผู้อื่นมีความสุข
2. กรุณา คือ ความสงสารอยากช่วยเหลือผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์
3. มุทิตา คือ ความพลอยยินดี พร้อมที่จะส่งเสริมสนับสนุนผู้ที่ประสบความสำเร็จให้มีความสุข หรือก้าวหน้าในสิ่งที่ดีงาม
4. อุเบกขา คือ การวางตัววางใจเป็นกลาง เพื่อรักษาธรรม เมื่อผู้อื่นจะต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของเขาตามเหตุและผล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551 : 10) กระทรวงศึกษาธิการประกาศนโยบายเร่งรัดการปฏิรูปการศึกษา โดยยึดคุณธรรมนำความรู้สร้างคุณธรรมตระหนักสำนึกในคุณค่าของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสมานฉันท์ สันติวิธี วิถีประชาธิปไตย พัฒนาค้นโดยใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยง ความร่วมมือของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบัน ศาสนา และสถาบัน การศึกษา โดยมีจุดเน้น เพื่อพัฒนาเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ และอยู่ดีมีสุขคั้งนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนดังกล่าวมีความชัดเจน เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม “คุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ” ที่ควรเร่งปลูกฝังประกอบด้วย

1. ความขยัน คือ ความตั้งใจเพียรพยายามทำหน้าที่การทำงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ อดทนไม่ท้อถอยเมื่อพบอุปสรรค ความขยันต้องปฏิบัติควบคู่กับการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาจนเกิดผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความขยัน คือ ผู้ที่ตั้งใจทำงานเอาใจใส่ ต่องานที่ได้รับมอบหมาย เพิ่มความสามารถ อย่างจริงจังต่อเนื่องในเรื่องที่ถูกต้อง ผู้ที่เป็นคนสู้งาน มีความพยายาม ไม่ท้อถอย กล้าเผชิญอุปสรรคและพยายามแก้ไขเพื่อให้งานสำเร็จ รั้งงานที่ทำความตั้งใจทำหน้าที่อย่างจริงจัง เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย

2. ความประหยัด คือ การรู้จักเก็บออม ถนอมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของแต่ละอย่างพอประมาณ ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่ฟุ้งเฟ้อ

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความประหยัด คือ ผู้ที่ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่เรียบง่าย รู้จักฐานะการเงินของตน คิดก่อนใช้คิดก่อนซื้อ เก็บออมใช้ทรัพย์สิน สิ่งของอย่างคุ้มค่า รู้จักทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย ของตนเองอยู่เสมอ

3. ความซื่อสัตย์ คือ ประพฤติตรงไม่เอินเอียง ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม มีความจริงใจ ปลอดจากความรู้อีกล้ำเอียงหรืออคติ

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความซื่อสัตย์ คือ ผู้ที่มีความประพฤติตรง ทั้งต่อหน้าต่อวิชาชีพ ตรงต่อเวลา ไม่ใช่ เล่ห์กล คด โกงทั้งทางตรงและทางอ้อม รั้งรู้หน้าที่ของตนเองและปฏิบัติอย่างเต็มที่ถูกต้อง

4. ความมีวินัย คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ขอบบังคับ และข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัย ในตนเองและวินัยต่อสังคม

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้มีวินัย คือ ผู้ที่ปฏิบัติตามในขอบเขต กฎ ระเบียบของสถานศึกษา องค์กร/สังคมและประเทศ โดยที่ตนเองยินดีปฏิบัติตามอย่างเต็มใจและตั้งใจ

5. ความสะอาด คือ ปราศจากความมัวหมองทั้งกาย ใจ และสภาพแวดล้อม ความผ่องใส เป็นที่เจริญตา ทำให้เกิดความสุขสบายใจแก่ผู้พบเห็น

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความสะอาด คือ สะอาดกาย ผู้รักษา ร่างกาย ที่อยู่อาศัย สิ่งแวดล้อม ถูกต้องตามสุขลักษณะ สะอาดใจ ผู้ที่คิดดีต่อผู้อื่น ไม่มุ้งร้าย ไม่อิจฉาริษยา ฝึกฝนจิตใจมิให้ขุ่นมัว จึงมีความแจ่มใสอยู่เสมอ

6. ความสุภาพ คือ เรียบร้อย อ่อนโยน ละมุนละม่อม มีกิริยามารยาทที่งดงาม มีสัมมาคารวะ

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความสุภาพ คือ ผู้ที่อ่อนน้อมถ่อมตนตาม สถานภาพและกาลเทศะ ไม่ก้าวร้าว รุนแรง วางอำนาจข่มผู้อื่นทั้งโดยวาจาและท่าทาง แต่ใน เวลาเดียวกันยังคงมีความมั่นใจในตนเอง เป็นผู้มีการยาท วางตนเหมาะสมตามวัฒนธรรมไทย

7. ความสามัคคี คือ ความพร้อมเพียงกัน ความกลมเกลียวกัน ความ ประองคองกัน ร่วมใจกัน ปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามที่ต้องการ เกิดงานการอย่างสร้างสรรค์ ปราศจากการทะเลาะวิวาท ไม่เอาใจเอาเปรียบกัน เป็นการยอมรับความมีเหตุผล ยอมรับ ความแตกต่างหลากหลายทางความคิด ความหลากหลายในเรื่องเชื้อชาติ ความกลมเกลียวกัน ในลักษณะเช่นนี้เรียกอีกอย่างว่า “ความสามัคคีกัน”

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีความสามัคคี คือ ผู้ที่เปิดใจกว้างรับฟัง ความคิดเห็นของผู้อื่น รู้บทบาทของตน ทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความมุ่งมั่นต่อการรวมพลัง ช่วยเหลือเกื้อกูลกันเพื่อให้การงานสำเร็จลุล่วง แก้ปัญหาและขจัดความขัดแย้งได้ เป็นผู้ มีเหตุผล ยอมรับความแตกต่างหลากหลายทาง วัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อ พร้อมที่จะปรับตัว เพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติ

8. ความมีน้ำใจ คือ ความจริงใจที่ไม่เห็นแก่เพียงตัวเองหรือเรื่องของตัวเอง แต่เห็นอกเห็นใจ เห็นคุณค่าในเพื่อนมนุษย์ มีความเอื้ออาทรเอาใจใส่ ให้ความสนใจในความ ต้องการ ความจำเป็นความทุกข์สุขของผู้อื่น และพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกัน

คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของผู้ที่มีน้ำใจ คือ ผู้ให้และผู้อาสาช่วยเหลือสังคม และผู้อื่นเสมอ รู้จักแบ่งปัน เสียสละความสุขส่วนตน เพื่อทำประโยชน์ต่อส่วนรวม เข้าใจเห็น ใจผู้ที่มีความเดือดร้อน อาสาช่วยเหลือสังคมด้วยแรงกาย สติปัญญา ลงมือปฏิบัติการ เพื่อบรรเทาปัญหา หรือร่วมสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้เกิดขึ้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 71) ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ 8 ประการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบของคุณธรรม ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการเป็นพลเมืองดี ของชาติ ชำรงไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ศรัทธายึดมั่นในศาสนาและเคารพเทิดทูนสถาบัน พระมหากษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองและผู้อื่น ทั้งทางกาย วาจา ใจ
3. มีวินัย คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคม
4. ใฝ่เรียนรู้ คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการ เรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
5. อยู่อย่างพอเพียง คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการดำเนินชีวิตอย่าง พอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข
6. มุ่งมั่นในการทำงาน คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจและ รับผิดชอบในการทำหน้าที่ การงานด้วยความเพียรพยายาม อดทน เพื่อให้งานสำเร็จ ตามเป้าหมาย
7. รักความเป็นไทย คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความภาคภูมิใจ เห็นคุณค่า ร่วมอนุรักษ์ สืบทอดภูมิปัญญาไทย ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม
8. มีจิตสาธารณะ คือ คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมในกิจกรรม หรือสถานการณ์ที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่น ชุมชน และสังคม ด้วยความเต็มใจ กระตือรือร้น โดยไม่หวังผลตอบแทน

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของคุณธรรม ครอบคลุมถึงองค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจในเหตุผลของความถูกต้อง องค์ประกอบความดีภายในใจ ประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เป็นคุณภาพของจิตใจสู่ภายนอก ซึ่งเป็นความพึงพอใจ ศรัทธา เลื่อมใส ในการนำแนวคิดทางคุณธรรมไปสู่การปฏิบัติ และสอดคล้องตามหลักคุณธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสะอาด

ความสุภาพ ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เพื่อนำไปสู่การมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และค่านิยมที่ดีที่สามารถที่อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ตามนโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ ความขยัน ความประหยัด ความซื่อสัตย์ ความมีวินัย ความสะอาด ความสุภาพ ความสามัคคี และความมีน้ำใจ เพื่อใช้วิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น

3. ความสำคัญของคุณธรรม

คุณธรรมเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในปัจจุบัน โดยเฉพาะในสังคมไทยที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางด้านเทคโนโลยี สภาพแวดล้อม ตลอดจนการหลั่งไหลของวัฒนธรรมตะวันตกทำให้เกิดภาวะการแข่งขันขึ้นก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของประชาชน ดังนั้นการพัฒนาคนในภาวะที่สังคม เศรษฐกิจ และการเมือง มีแต่การแข่งขันกัน จึงจำเป็นต้องเน้นให้คนมีคุณธรรมและจริยธรรมควบคู่ไปกับการศึกษาในส่วนอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นการด้านกับสังคมในปัจจุบัน มิเช่นนั้นคนก็จะคล้อยตามไปกับกระแสสังคมอุตสาหกรรมและระบบทุนนิยม จนลืมคุณธรรมและจริยธรรมอันดีงามของเราไปในการแก้ปัญหาให้พลเมืองมีจริยธรรมและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศนั้น คือ การให้การศึกษาแก่พลเมืองนั่นเอง เพราะการให้การศึกษานอกจากจะฝึกทักษะแล้วยังเป็นการสอนจริยธรรมด้วย กล่าวคือ กระบวนการในการจัดการศึกษาจะครอบคลุมถึงการเลือกค่านิยมและการปลูกฝังค่านิยมที่ต้องการในสังคมด้วย นอกจากนี้เป้าหมายของการจัดการศึกษา มุ่งให้คนมีทั้งความรู้และความดี เพื่อเป็นกำลังในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ทิศนะต่าง ๆ ที่แสดงถึงความสำคัญของคุณธรรม มีแตกต่างกันดังนี้

วสิน อินทสระ (2541 : 6-9) ได้กล่าวถึง ความสำคัญและประโยชน์ของจริยธรรม ดังจะกล่าวโดยย่อดังนี้

1. จริยธรรมเป็นรากฐานอันสำคัญแห่งความเจริญรุ่งเรือง ความมั่นคงและความสงบสุขของปัจเจกชน สังคมและประเทศชาติอย่างยิ่ง รัฐควรส่งเสริมประชาชนให้มีจริยธรรมเป็นอันดับแรก เพื่อให้เป็นแกนกลางของการพัฒนาด้านอื่น ๆ ทั้งเศรษฐกิจ การศึกษา การเมืองการปกครอง ฯลฯ การพัฒนาที่ขาดจริยธรรมเป็นหลักยึดย่อมเกิดผลร้ายมากกว่าดี เพราะผู้มีความรู้แต่ขาดคุณธรรม ย่อมก่อให้เกิดความเสื่อมเสียได้มากกว่าผู้ด้อยความรู้ โดยท่านกล่าวว่า “ผู้มีความรู้แต่ไม่รู้วิธีที่จะประพฤติตน ย่อมก่อให้เกิดความเสื่อมเสียได้มากกว่า”

ผู้มีความรู้น้อย ถ้าเปรียบเทียบรู้เหมือนดิน จริยธรรมย่อมเป็นเหมือนน้ำ ดินที่ไม่มีน้ำยึดเหนี่ยว เกาะกุมย่อมเป็นฝุ่นละอองให้ความรำคาญมากกว่าให้ประโยชน์ คนที่มีความรู้แต่ไม่มีจริยธรรม จึงมักเป็นคนที่ก่อความรำคาญหรือเดือดร้อนให้แก่ผู้อื่นอยู่เนื่อง ๆ”

2. การพัฒนาบ้านเมือง ต้องพัฒนาจิตใจคนก่อน หรืออย่างน้อยก็ให้พร้อม ๆ ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาวิชาการอื่น ๆ เพราะการพัฒนาที่ไม่มีจริยธรรม เป็นแกนนำนั้นจะสูญเปล่าและเกิดผลเสียเป็นอันมากทำให้บุคคลลุ่มหลงในวัตถุและอบายมุข การที่เศรษฐกิจต้องเสื่อมโทรม ประชาชนทุกข์ยาก เพราะคนในสังคมละเลยจริยธรรม กอบโกยทรัพย์สินเป็นประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไปขาดความเมตตาปราณี แล้งน้ำใจในการดำเนินชีวิต ซึ่งกันและกัน

3. จริยธรรม มิได้หมายถึง การถือศีล กินเพล เข้าวัดฟังธรรม จำศีลภาวนา โดยไม่ช่วยเหลือทำประโยชน์ให้แก่สังคม แต่จริยธรรมหมายถึง ความประพฤติ การกระทำและความคิดที่ถูกต้องเหมาะสมการทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เว้นสิ่งควรเว้น ทำสิ่งควรทำ ด้วยความฉลาดรอบคอบ รู้เหตุรู้ผลถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล ดังนั้นจะเห็นว่า จริยธรรมจึงจำเป็นและมีคุณค่าสำหรับทุกคนในทุกวิชาชีพทุกสังคม สังคมจะอยู่รอดด้วย จริยธรรม

4. การทุจริต คดโกง การเบียดเบียนกันในรูปแบบต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้สังคมเสื่อมโทรม มีสาเหตุมาจากการขาดจริยธรรมของคนในสังคม ทรัพยากรธรรมชาติในโลกนี้ น่าจะพอเลี้ยงชาวโลกไปได้อีกนาน ถ้าชาวโลกช่วยกันละทิ้งความละโมภโลกมาก แล้วเรามีชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย ช่วยกันสร้างสรรค์สังคม ยึดเอาจริยธรรมเป็นทางดำเนินชีวิต ไม่ใช่ยึดเอาลาภยศ ความมีหน้ามีตาในสังคมเป็นจุดหมาย ถ้าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น ก็ถือเป็นเพียงผลพลอยได้และนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการประพฤตินิยม เช่น อาศัยลาภผลเป็นเครื่องมือในการบำเพ็ญสาธารณประโยชน์อาศัยยศ และความมีหน้ามีเกียรติในสังคม เป็นเครื่องมือในการจูงใจคนผู้เคารพนับถือเข้าหาธรรม

5. จริยธรรมสอนให้เราเลิกดูหมิ่นกดขี่คนจน ให้เอาใจใส่ดูแลเอื้ออาทรต่อผู้สูงอายุ ซึ่งเป็นบุพการีของชาติ สอนให้เราถ่อมตัวเพื่อเข้าหากัน ได้ดีกับคนทั้งหลาย และไม่วางโตโอหังอวดดีหรือก้าวร้าวผู้อื่น สอนให้เราลดทิฐิมานะลงให้มาก ๆ เพื่อจะได้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ตามความจริง ไม่หลงสำคัญตัวว่ารู้ดีกว่า มีความสามารถกว่าใคร ผู้นำที่มีจริยธรรมสูง ย่อมเป็นที่เคารพกราบไหว้ของทั้งหลายได้อย่างสนิทใจ เราควรเลือกผู้นำที่สามารถนำความสงบสุข ทางใจมาสู่มวลชนได้ด้วย เพื่อสันติสุขจะเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอก

ความแข็งแกร่งทางกำลังกายกำลังทรัพย์และอาวุธนั้น ถ้าปราศจากความแข็งแกร่งทางจริยธรรมเสียแล้ว บุคคลหรือประเทศชาติจะมั่นคงอยู่ได้ไม่นาน สังคมที่เจริญมั่นคงต้องมีจริยธรรมเป็นเครื่องรับรองหรือเป็นแกนกลาง เหมือนถนนที่มั่นคงหรือตึกที่แข็งแรง เขาใช้คอนกรีตเสริมเหล็กแม้เหล็กจะไม่ปรากฏออกมาให้เห็นภายนอก แต่มีความสำคัญอยู่ภายในนายช่างย่อมรู้ดี ทำนองเดียวกัน กับบัณฑิตย่อมมองเห็นอย่างแจ่มแจ้งว่าจริยธรรมมีความสำคัญในสังคมเพียงใด

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2542 : 17) กล่าวว่า คุณธรรมเป็นคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ทำให้คนต่างไปจากสัตว์จำแนกได้ 3 ส่วน คือ ความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมา เช่น การปฏิบัติตามศาสนา การควบคุมตนเอง ความกล้าหาญ ความยุติธรรม ผู้มีคุณธรรม จึงเป็นผู้ที่ถึงพร้อมด้วย ความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออก อย่างถูกต้องดีงาม จริยธรรมเป็นสิ่งที่นำความสุขสงบ และความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมนั้น ๆ และ อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2542 : 6) ยังได้กล่าวถึง ความสำคัญและประโยชน์ของจริยธรรม สรุปได้ว่า จริยธรรมเป็นรากฐานสำคัญ ที่นำความเจริญรุ่งเรือง ความมั่นคงและความสงบสุขของปัจเจกชนสังคม และประเทศชาติ ซึ่งการพัฒนาบ้านเมืองต้องพัฒนาจิตใจก่อนหรืออย่างน้อยต้องพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน ก่อนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษาวิชาการอื่น ๆ เพราะการพัฒนาที่ไม่มีคุณธรรมจริยธรรมเป็นแกนนำสูญเปล่าและเกิดผลเสียทำให้บุคคลลุ่มหลงในวัตถุ อบายมุขมากขึ้น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2544 : 1) รัฐบาลได้เห็นความสำคัญในเรื่องการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมจึงได้กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติและหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2547 : 20) ได้กำหนดคุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับวัย ซึ่งในมาตรฐานการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนไว้ 6 ประการ คือ

1. ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ
2. ผู้เรียนมีความซื่อสัตย์ สุจริต
3. ผู้เรียนมีความกตัญญู กตเวทิต
4. ผู้เรียนมีเมตตากรุณา โอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ไม่เห็นแก่ตัว
5. ผู้เรียนมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า

6. ผู้เรียนปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

วิจิตร ศรีสอาน (2550 : 2) กล่าวว่า หากนำคุณธรรมจริยธรรมไปทำเป็นวิชา จริยธรรมก็จะไม่เกิด เพราะจริยธรรมไม่ใช่วิชา ท่านอาจารย์พุทธทาสจะย้ำว่า การเรียนรู้ ที่สำคัญที่สุด คือ การปฏิบัติและการได้ผลจากการปฏิบัติที่เรียกว่าปฏิเวธ คือผลจากการปฏิบัติ และยังได้กล่าวตอนหนึ่งในการประชุมและปาฐกถาพิเศษ เรื่อง พลังเยาวชนเพื่อสร้างคุณธรรม ว่าโรงเรียนแต่ละแห่งต้องสร้างวัฒนธรรมโรงเรียนที่เน้นคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจเพื่อให้ได้เด็กมีความรู้ อยู่ดี มีความสุข ดังนั้น การศึกษาจึงต้องมุ่งเสริมสร้างและปลูกฝังความรู้และความเข้าใจตลอดจน ความซาบซึ้งในวัฒนธรรมและอารยธรรมของคนอย่างแน่นแฟ้นด้วย หากคุณค่าทางจริยธรรม ของคนในชาติเสียไปก็หมายถึง การขาดองค์ประกอบที่สำคัญในความเป็นชาติ คุณสมบัติ สำคัญอีกประการหนึ่งที่จะต้องเน้นเป็นพิเศษ คือ การรู้จักทำงานร่วมกับคนอื่น การทำงาน ร่วมกับคนอื่นนั้น ย่อมจะเรียกร่องคุณสมบัติอย่างอื่นตามมา เช่น การรู้จักเสียสละ ไม่เอารอด เอาเปรียบผู้อื่น รู้จักการผ่อนหนักผ่อนเบา และรู้จักละเอียดต่อการหลีกเลี่ยงจากหน้าที่ ที่ได้รับ มอบหมายมา ความจริงนั้น เป็นที่ยอมรับกันแล้วว่าในสภาพแห่งสังคมปัจจุบันการร่วมมือกัน ทำงานเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ โรงเรียนจำเป็นจะต้องหาวิธีปลูกฝังความสามารถในเรื่องนี้ ให้เป็นผลสำเร็จด้วย ความยึดมั่นในความรักชาติ ความรู้สึกในเรื่องชาตินิยม ยึดมั่น ในอุดมการณ์แห่งชาติ และมีความจงรักภักดีต่อองค์พระมหากษัตริย์ ทั้งนี้เราย่อมประจักษ์ ชัดอยู่แล้วว่า ความอยู่รอดของประเทศชาติและความรุ่งเรืองของชาติ ย่อมขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ ที่ประชาชนมีต่อชาติ หากประชาชนมีความรักชาติและมีความรู้สึกเรื่องชาตินิยมเป็นอย่างดีเป็น ที่แน่ใจได้ว่า เราจะมีภูมิป้องกันการกระทำในรูปแบบต่าง ๆ ที่จะเป็นการบ่อนทำลายชาติ

สรุปได้ว่าคุณธรรมเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคนสามารถลดปัญหา และขจัด ปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่บุคคล สังคม และประเทศชาติได้ เมื่อทุกคนประพฤติปฏิบัติตนดีแล้ว อุปสรรค ศัตรู ภัยอันตราย ก็จะหมดสิ้นไป ผู้คนมีแต่ความรักต่อกัน สังคมมีแต่ความสงบ และ ประเทศชาติก็จะเจริญรุ่งเรือง เป็นคนดีคนเก่งการจัดการศึกษาจะต้องยึดหลักสำคัญคือ ให้ความรู้คู่คุณธรรม สังคมไทยจึงจะมีสมาชิกของสังคมที่เป็นทั้งคนเก่งและคนดี และ มีความสุข โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับเป็นสิ่งสำคัญในสังคมจะนำความสุขสงบและ ความเจริญก้าวหน้ามาสู่สังคมนั้น ๆ และเพื่อสร้างคุณธรรมในเยาวชนโดยเน้นคุณธรรม พื้นฐาน 8 ประการ ได้แก่ ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ มีวินัย สุภาพ สะอาด สามัคคี และมีน้ำใจ

เพื่อให้ได้เด็กที่มีความรู้ อยู่ดีมีความสุข ดังนั้นในการศึกษาจึงต้องมุ่งเสริมสร้างและปลูกฝังความรู้และความเข้าใจตลอดจนความซาบซึ้งในวัฒนธรรมและอารยธรรมของตนอย่างแน่นแฟ้นด้วย เพราะ เมื่อคนในสังคมมีจริยธรรม จิตใจก็ย่อมสูงส่ง มีความสะอาด และสว่าง ในจิตใจ จะทำการงานใดก็ไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อน ไม่ก่อให้เกิดทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น เป็นบุคคลมีคุณค่ามีประโยชน์ และสร้างสรรค์คุณงามความดี อันเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในลักษณะของการสำรวจและจัดหมวดหมู่เนื้อหาของข้อมูล ข่าวสารหรือสื่อต่าง ๆ เป็นเรื่องที่สำคัญในการที่จะทำให้รู้ว่าความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ในสังคมไทยได้ก้าวหน้าไปในระดับใดแล้ว การศึกษาเช่นนี้จึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการทบทวนความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นถึงพลวัตทางสังคมวิทยาของความรู้เรื่องนั้น ๆ ด้วย ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์คุณธรรม และการวิจัยเกี่ยวกับนิตยสารบันเทิง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหา

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ชัยณรงค์ จารุพงศ์พัฒนา (2550 : 174-175) ศึกษาการวิเคราะห์เนื้อหาด้านสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วงชั้นที่ 4 ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว วัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาด้านสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ช่วงชั้นที่ 4 ในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน โดยพระราชประสงค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนสังคมจำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้วิจัย ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์ความถี่ ร้อยละและแบบประเมินดัชนีความสอดคล้อง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและดัชนีความสอดคล้อง ผลการวิจัยพบว่า เนื้อหาสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมที่ปรากฏในสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน จำนวน 31 เล่ม มีประเด็นที่สอดคล้อง ดังนี้คือ สาระประวัติศาสตร์ 245 ประเด็น สาระภูมิศาสตร์ 173 ประเด็น สาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำเนินชีวิต 42 ประเด็น สาระศาสนา ศิลปกรรมและจริยธรรม 35 ประเด็น สาระเศรษฐศาสตร์ 29 ประเด็นตามลำดับ ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ

มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ จำแนกเป็นรายเล่ม ปรากฏผลว่าเล่ม 18 ร้อยละ 58.33 เล่ม 16 เล่ม 26 เล่ม 28 ร้อยละ 50 และผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเนื้อหา สารานุกรมมีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.50 แสดงว่าสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนในช่วงชั้นที่ 4 ได้

ชัยชนม์ ชัยนภัทร (2553 : 110-113) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับ อิสลามในนิตยสารนิตยสารวาไรตี้ การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1) เพื่อ วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามที่นำเสนอในนิตยสารนิตยสารวาไรตี้ 2) เพื่อศึกษาอิทธิพลของ นิตยสารนิตยสารวาไรตี้ ที่มีต่อผู้อ่าน สิ่งที่ผู้อ่านคาดหวัง 3) เพื่อจัดทำฐานข้อมูลพรรณนาค้นคว้า บทบาทเกี่ยวกับอิสลามในนิตยสารนิตยสารวาไรตี้ โดยวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสารนิตยสาร วาไรตี้ ที่ตีพิมพ์ในเดือนมีนาคม 2548 – เมษายน 2552 ทำการสำรวจความคิดเห็นผู้อ่านที่เป็น มุสลิม จำนวน 150 คน เพื่อทราบถึงพฤติกรรมการอ่าน ความต้องการด้านเนื้อหา รูปแบบ การนำเสนอ อิทธิพลของนิตยสารที่มีต่อผู้อ่าน และทำการสัมภาษณ์บรรณาธิการนิตยสาร ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามที่นำเสนอมาก 3 อันดับแรก คือ 1) สังคมและ วัฒนธรรมมุสลิมอิสลาม 2) ความสัมพันธ์ของอิสลามกับต่างศาสนา และ 3) ชีวิตที่เลื่อมใส ศรัทธาในอิสลาม โดยมีแบบการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลามที่นำเสนอมาก 3 อันดับแรกคือ 1) ข่าวสาร ความเคลื่อนไหว 2) วิเคราะห์ วิจัย 3) ปลกจิตสำนึกในส่วนการสำรวจ ความต้องการเนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม พบว่าผู้อ่านมีความต้องการเนื้อหาในด้านในระดับมาก คือ 1) สังคมและวัฒนธรรมมุสลิม อิสลาม 2) พระคัมภีร์ หนังสือเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม และ 3) หลักคำสอนข้อกำหนด ข้อบังคับ และ การปฏิบัติของมุสลิมในหัวข้อหลักปฏิบัติ หลักศรัทธา ในส่วนอิทธิพลของนิตยสารนิตยสารวาไรตี้ที่มีต่อผู้อ่านพบว่ามีอิทธิพลต่อผู้อ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ คือ 1) อิทธิพลต่อความเชื่อ โดยเฉพาะมีความภูมิใจ ในความเป็นมุสลิมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) อิทธิพลต่อการเป็นศาสนิกชนที่ดี โดยเฉพาะ สามารถปฏิบัติตามหลักของศาสนาอิสลามได้อย่างถูกต้องอยู่ในระดับมาก และ 3) อิทธิพล ด้านภาษา คือ เพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ คำเฉพาะเกี่ยวกับอิสลามอยู่ในระดับมาก จากผลการวิจัยสรุปได้ว่านิตยสารนิตยสารวาไรตี้ เป็นนิตยสารที่สามารถสื่อต่อกลุ่มผู้อ่าน ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ และสามารถส่งเสริมและมีอิทธิพลต่อผู้อ่านให้ปฏิบัติตนและความรู้ เกี่ยวกับอิสลามได้อย่างมีประสิทธิภาพผลที่ได้จากการจัดทำฐานข้อมูลพรรณนาค้นคว้า ผู้ใช้ สามารถเข้าถึงพรรณนาค้นคว้าเกี่ยวกับอิสลามในนิตยสารนิตยสารวาไรตี้ จำนวน 941

บทความ ตั้งแต่ฉบับที่ 51 เดือนมีนาคม 2548 – ฉบับที่ 100 เดือนเมษายน 2552 ฐานข้อมูลสามารถสืบค้นได้จากการกำหนดคำค้นชื่อผู้แต่ง ประเภทเนื้อหา และสามารถจำกัดการค้นจากปี พ.ศ. และรูปปกนิตยสาร ในการค้นหาบทความของกลุ่มทดสอบพบว่า มีความพึงพอใจในการสืบค้นในระดับมากที่สุด และมีความพึงพอใจในระดับมากในการแสดงผล การเข้าใช้ และการออกแบบ

ปีนอนงค์ มโนรา (2553 : 87-90) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาและกลวิธีการนำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีที่ปรากฏในนิตยสารแนวเอเชียตะวันออกในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ คือ 1) เพื่อศึกษาประเภทของรูปแบบการนำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีในนิตยสารแนวเอเชียตะวันออก 2) เพื่อศึกษาประเภทของเนื้อหาการนำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีในนิตยสารแนวเอเชียตะวันออก โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาที่ปรากฏในนิตยสาร Asta Mag นิตยสาร The Boy Kimchi และนิตยสาร Seoul Star ซึ่งเป็นนิตยสารที่นำเสนอวัฒนธรรมเกาหลีทั้งเล่ม และวางจำหน่ายเป็นรายเดือน โดยศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม 2551 ถึงเดือนธันวาคม 2551 รวมทั้งหมด 36 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ ตารางลงรหัส (Coding Sheet) โดยแบ่งลักษณะของรูปแบบและเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลรวมจากจำนวนหน้าของนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ได้แก่ Asta Mag, The Boy Kimchi และ Seoul Star จะนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบสารคดีมากที่สุด รองลงมา คือ รูปแบบบทสัมภาษณ์ อันดับที่สามคือรูปแบบบทความ อันดับที่ดี คือ รูปแบบภาพประกอบคำบรรยาย อันดับห้า คือ รูปแบบข่าว และรูปแบบอื่น ๆ อันดับหก คือ รูปแบบโฆษณา และอันดับสุดท้ายคือรูปแบบเรื่องสั้น 2. ผลรวมจากจำนวนหน้าของนิตยสาร Asta Mag, The Boy Kimchi และ Seoul Star จะนำเสนอเนื้อหาในด้านนักร้องนักแสดงมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านแฟชั่นและความงาม อันดับสาม คือ ด้านละครภาพยนตร์ อันดับที่ดี คือ ด้านปกฉีกและอื่น ๆ อันดับห้า คือ ด้านโฆษณาประชาสัมพันธ์ อันดับหก คือ ด้านรายการโทรทัศน์ อันดับเจ็ด คือ ด้านเพลงและดนตรี อันดับแปด คือ ด้านภาษา อันดับเก้า คือ ด้านการท่องเที่ยว อันดับสิบ คือ ด้านประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม และอันดับสุดท้าย คือ ด้านอาหาร โดยกลวิธีการนิตยสารทั้ง 3 ฉบับ ใช้ในการนำเสนอวัฒนธรรมเกาหลี คือ อาศัยอุตสาหกรรมบันเทิงต่าง ๆ เป็นสื่อในการเผยแพร่ในนิตยสาร ไม่ว่าจะเป็นละคร ภาพยนตร์ เพลง เป็นต้น โดยมีนักร้องและนักแสดงเป็นจุดทางวัฒนธรรม เหตุผลเพราะสื่อบันเทิงต่าง ๆ นั้น สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้โดยง่าย รู้สึกผ่อนคลายและเต็มใจเปิดรับ และสื่อบันเทิงเหล่านี้ยังสามารถต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรมอื่น ๆ ได้ โดยสิ่งที่ประเทศเกาหลีต้องการไม่เพียงแต่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง การรับรู้ของคนในประเทศต่าง ๆ หรือเปลี่ยนทัศนคติให้ประเทศต่าง ๆ

มองประเทศเกาหลีในภาพลักษณ์ที่ดีขึ้น แล้วยังเปลี่ยนวิถีชีวิตให้เหมือนคนเกาหลี อีกนัยหนึ่งคือ กาณบริโภคสินค้าและบริการต่าง ๆ รวมถึงสินค้าต่าง ๆ ที่ผลิตในประเทศเกาหลีด้วย

ศิริรัฐ ภักดีรัชชิต (2554 : 78-84) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาของนิตยสารด้านสุขภาพไทย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและรูปแบบต่าง ๆ ของเนื้อหาข้อมูลในนิตยสารสุขภาพของไทย เพื่อศึกษาความรู้ด้านสุขภาพในนิตยสารสุขภาพของไทย เพื่อวิเคราะห์รูปแบบโฆษณาต่าง ๆ ในนิตยสารสุขภาพของไทย และเพื่อศึกษาแนวโน้มเนื้อหาบทความในนิตยสารสุขภาพของไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิตยสารสุขภาพไทย โดยกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษา คือ นิตยสาร 4 ชื่อฉบับ ได้แก่ Men's Health Women's Health ชีวิต และ Health Today ชื่อฉบับละ 4 ฉบับ รวม 16 ฉบับ ที่ออกจำหน่ายในช่วงเวลา มกราคมถึง เมษายน 2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีการจำแนกการวิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบบันทึกข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) นิตยสารสุขภาพของไทยที่มีเนื้อหาด้านสุขภาพมากที่สุด คือ นิตยสาร Health Today รองลงมา คือ ชีวิต Men's Health และ Women's Health ตามลำดับ 2) รูปแบบในการนำเสนอเนื้อหาสุขภาพของนิตยสารสุขภาพของไทย พบว่า ส่วนใหญ่นำเสนอเนื้อหา เกี่ยวกับสุขภาพในรูปแบบของบทความ 3) ความรู้ด้านสุขภาพในนิตยสารสุขภาพของไทย พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ด้านสุขภาพประเภทส่งเสริม/เสริมสร้าง ในปริมาณความถี่มากที่สุด รองลงมา คือ ป้องกัน รักษา และฟื้นฟู ตามลำดับ 4) รูปแบบโฆษณาในนิตยสารสุขภาพของไทย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นโฆษณารูปแบบสินค้าและบริการทั่วไป รองลงมา คือ รูปแบบสินค้าหรือบริการเกี่ยวกับการป้องกัน โรคหรือส่งเสริมสุขภาพ และรูปแบบสินค้าหรือบริการ เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพ ตามลำดับ 5) เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในบทความของนิตยสารสุขภาพของไทย พบว่ามักเน้นในเรื่องของการออกกำลังกายมากที่สุด รองลงมา คือ การบริโภคอาหาร ผัก ผลไม้ และเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ ในส่วนของโรคที่มีเนื้อหาและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริม/เสริมสร้างป้องกัน รักษา และฟื้นฟู ส่วนใหญ่จะนำเสนอเกี่ยวกับโรคมะเร็งมากที่สุด รองลงมา คือ โรคเกี่ยวกับสมอง หัวใจ

ดวงพร ตรงตรง (2556 : 71-73) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเนื้อหาของนิตยสารไนลอน ไทยแลนด์ (Nylon Thailand) ที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ ของวัยรุ่นไทยร่วมสมัย การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเนื้อหาของนิตยสารไนลอน ไทยแลนด์ (Nylon Thailand) ที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยร่วมสมัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) การวิเคราะห์ปัจจัยด้านเนื้อหาของนิยายสารในลอน ไทยแลนด์ ที่มีต่อการสร้างอัตลักษณ์ของวัยรุ่นไทยร่วมสมัย 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของวัยรุ่นไทยร่วมสมัยในการเลือกบริโภคสื่อนิยายสารในลอน ไทยแลนด์กับการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ 3) เพื่อศึกษาบทบาทของนิยายสารในลอน ไทยแลนด์ ที่มีผลต่อวัยรุ่นไทยร่วมสมัยในการไปประยุกต์ใช้และผสมผสานให้เข้ากับอัตลักษณ์ในการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเลือกใช้รูปแบบของคำถามเป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) ผู้รับสารเป็นกลุ่มวัยรุ่นหญิงไทย อายุ 18-30 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เปิดรับสื่อนิยายสารในลอน ไทยแลนด์ (Nylon Thailand) เป็นประจำ โดยแบ่งกลุ่มเป้าหมาย ในการตอบแบบสอบถามเป็น 3 ช่วงอายุ ได้แก่ 1. ช่วงอายุ 18-21 ปี จำนวน 10 คน 2. ช่วงอายุ 22-25 ปี จำนวน 10 คน และ 3. ช่วงอายุ 26-30 ปี จำนวน 10 คน รวมกลุ่มเป้าหมายในการตอบแบบสอบถามทั้งสิ้นจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า นิยายสารในลอน ไทยแลนด์ (Nylon Thailand) ได้มีบทบาทในการเลือกดึงคุณสมบัติบางสิ่งบางอย่างของวัยรุ่น ซึ่งเป็นการสร้างภาพตัวแทนลักษณะแนวทางในการดำเนินชีวิตแบบที่สื่อเห็นว่าถูกต้องเหมาะสมและเป็นต้นแบบที่ดีให้กับวัยรุ่น ได้ ซึ่งวัยรุ่นที่ต้องการค้นหาอัตลักษณ์หรือต้องการต้นแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์ของตนเองให้มั่นคง เพื่อจะมองหาสิ่งที่สังคมคาดหวัง คือ ภาพที่ผู้อื่นมองตัวเราผสมผสานกับต้นแบบที่สื่อนำเสนอมาประยุกต์ปรับใช้ในรูปแบบที่เหมาะสมกับตนเอง แต่ถ้าในกรณีที่ผู้รับสารไม่ได้มีรูปแบบการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับเนื้อหาของนิยายสารเลยวัยรุ่นก็จะไม่ต่อต้าน หากแต่จะต่อรองกับสิ่งที่สื่อเสนอให้ วัยรุ่นจะไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามที่สื่อกำหนดแต่จะเลือกผสมผสานตัวตนกับกิจกรรมหรือแนวคิดใหม่ที่พบในสื่อนิยายสารนั่นเอง

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Joram, Elana (1994 : 346-350) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในนิยายสารบันเทิงเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในนิยายสารบันเทิงเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ กลุ่มเป้าหมาย คือหนังสือที่มียอดพิมพ์สูงสุดในนิยายสารแต่ละประเภท ประเภทละ 7 ฉบับ รวม 21 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางลงรหัส (Coding Sheet) โดยแบ่งลักษณะของรูปแบบและเนื้อหาจำนวนตัวเลขในนิยายสารที่สอดแทรกในนิยายสารสำหรับเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่ ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์แสดงให้เห็นว่าแนวคิด ที่ปรากฏในสื่อนิยายสาร 7 อันดับ แต่ละช่วงวัย เช่น เศษส่วนร้อยละและ

ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่าพบเนื้อหาทางด้านคณิตศาสตร์ที่พบมากที่สุด มีในนิตยสารผู้ใหญ่ สำหรับนิตยสารเด็กและวัยรุ่น มีข้อความที่เป็นเนื้อหาทางด้านคณิตศาสตร์ปรากฏอยู่น้อยมาก

Khosrow Bagheri Noaparasta and Mohammad Reza Sharafi Jam (2011 : 5-9)

ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาของหนังสือคณิตศาสตร์ของโรงเรียนในอิหร่านตามหลักการ และองค์ประกอบของเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ วัตถุประสงค์ในการทำวิจัย เพื่อวิเคราะห์เนื้อหา ทางคณิตศาสตร์ในหนังสือเรียนคณิตศาสตร์กลุ่มเป้าหมาย คือหนังสือเรียนคณิตศาสตร์ของ โรงเรียนในอิหร่านจำนวน 5 เล่ม รวม 22 บท เครื่องมือที่ใช้ ตารางลงรหัส (Coding Sheet) โดยแบ่งลักษณะของรูปแบบของเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่าเนื้อหาทาง คณิตศาสตร์สร้างการเชื่อมโยงความคิดระหว่างความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ได้รับการเรียนรู้ ในการสร้างโครงสร้างใหม่ ได้รับการยืนยันในระดับ 30% เพียงคนเดียว ที่เกิดการเชื่อมโยง ความคิด ได้รับการยืนยันในระดับ 50% และ 70% ซึ่งให้เห็นว่าองค์ประกอบของเนื้อหาทาง คณิตศาสตร์ที่สร้างการเชื่อมโยงความคิดระหว่างความคิดสร้างสรรค์เพื่อให้ได้รับการเรียนรู้ ในการสร้างโครงสร้างใหม่

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาคณิตศาสตร์ นิตยสาร ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าถึงการวิเคราะห์เนื้อหา ในสารต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้รับประโยชน์จาก การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ วิธีการวิเคราะห์ รูปแบบการวิเคราะห์ เช่น การวิเคราะห์ เนื้อหาเกี่ยวกับอิสลาม การวิเคราะห์เนื้อหาในนิตยสาร หนังสือ และบทความ โดยมีในประเทศ ส่วนงานต่าง ๆ ประเทศได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์จะเห็นว่า ยังไม่มี ผู้ที่ทำวิจัยในประเทศไทยในเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลต่อไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณธรรม

อนุชิต จิตนุกูล (2550 : 96-101) ศึกษาเรื่อง วิเคราะห์คุณธรรมจากนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ จำนวน 23 เรื่อง ซึ่งวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์คุณธรรม จากนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ ใน 2 ประเด็น คือ คุณธรรมสำหรับตนเองและคุณธรรม ที่สัมพันธ์กับผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า 1) นิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ เป็นนิทานที่อ่านง่ายและ สนุกไม่มีคำศัพท์ยาก เพราะได้มีการเรียบเรียงให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก อาจกล่าวได้ว่า ในนิทานชาดกเกือบทุกเรื่องจะปรากฏคุณธรรมต่าง ๆ สอดแทรกอยู่เหมาะสมสำหรับเป็นหนังสือ วรรณคดีที่เสนอให้เด็กเรียนหรือจัดทำเป็นหนังสือส่งเสริมการอ่านของเด็ก เมื่อเด็กได้อ่าน แล้วอาจจะเกิดความประทับใจ จดจำและนำไปเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตได้

2) ผู้วิจัยพบว่าคุณธรรมที่ปรากฏในนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ เป็นคุณธรรมที่ครูสามารถนำไปสอดแทรกในเนื้อหาของบทเรียนอื่น ๆ ได้ โดยปลูกฝัง หรือส่งเสริมให้เด็กมีคุณธรรม มีจิตสำนึกที่ถูกต้องในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งต่อตนเอง ครอบครัวและสังคมตลอดจนประเทศชาติ ซึ่งต้องอาศัยเวลา เนื่องจากคุณธรรมเป็นคุณงามความดีที่เกิดขึ้นในจิตใจของคน ไม่สามารถวัดเป็นระยะทางหรือชั่งเป็นน้ำหนักได้ การที่ให้เด็กมีคุณธรรม ต้องค่อย ๆ ฝึกและควรสอนให้เด็ก ๆ ได้รู้และเข้าใจในหลักของคุณธรรมก่อน 3) คุณธรรมสำหรับตนเองที่ปรากฏในนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ คือ ความรอบคอบ ความสุขุม ความกล้าหาญ ความเพียร ความซื่อสัตย์ ความละเอียดรอบาป ความอดกลั้นและความอดทน 4) คุณธรรมที่สัมพันธ์กับผู้อื่นที่ปรากฏในนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ ความเมตตา ความกรุณา ความเอื้อเฟื้อ ความสามัคคี ความเสียสละ ความจงรักภักดี ความกตัญญูและความกตเวทิตา 5) จากการศึกษาคุณธรรมจากนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการ ผู้วิจัยพบว่า เนื้อเรื่องในนิทานเหตุการณ์เดียวสามารถเกิดได้มากกว่าหนึ่งคุณธรรม เช่น เรื่อง กวางป่าสามพี่น้อง เหตุการณ์ที่พระอานนท้ออกขวางหน้าช้างนาพาศิริไว้เพื่อไม่ให้ทำร้าย พระพุทธเจ้า เป็นทั้งความกล้าหาญและความเสียสละ เหตุการณ์ที่กวางหัวหน้าฝูงติดบ่วงของ นายพรานแล้วไม่แสดงอาการตกใจ อาการเจ็บปวดจากเชือกหนังบาด มีคุณธรรม ความเมตตา ความกล้าหาญ ความอดทน ความอดกลั้น และเหตุการณ์ที่นายพรานปล่อยกวางหัวหน้าฝูงไป เป็นคุณธรรมความเมตตา ความกรุณา และความเสียสละ รวมถึงความละเอียดรอบาปที่ได้ทำให้ กวางได้รับบาดเจ็บ เป็นต้น 6) จากการศึกษาคุณธรรมจากนิทานชาดก ฉบับกรมวิชาการนี้ผู้วิจัยพบว่า มีนิทานเรื่องผู้ปรารถนาดีด้วยความโง่ เป็นการสอนคุณธรรมด้านความรอบคอบ ซึ่งให้แง่คิด ว่าการทำอะไรโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์มักเกิดความเสียหายแต่ไม่ปรากฏพฤติกรรมของตัวละครที่แสดงคุณธรรมออกมาโดยการประพฤติปฏิบัติและเป็นที่ยอมรับของสังคมว่าเป็นสิ่งที่ดี มีประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น

นางลักษณ์ วิรัชชัย และคณะ (2551 : 194-201) ศึกษา เรื่องการวิเคราะห์แนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงคุณธรรม จริยธรรมของคนไทย (รายงานการวิจัยเรื่องที่ 3 ใน 4 ของชุด โครงการการวิจัย เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม : การพัฒนา และพัฒนาการ) เพื่อศึกษาระดับคุณธรรม จริยธรรมของคนไทย รายไตรมาส ตามตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม 2) เพื่อศึกษาพัฒนาการ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระยะยาวของระดับคุณธรรม จริยธรรมของคนไทย ตามตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม 3) เพื่อศึกษาบทบาทในการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมของคนไทย 1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล 15 กลุ่ม เป็นการ กำหนดขึ้นตามผลการสำรวจกลุ่ม

อาชีพที่ควรตระหนัก และปฏิบัติ ตนให้อยู่ในกรอบคุณธรรม จริยธรรม มากที่สุด จากกลุ่มตัวอย่าง 588 คน ในโครงการที่ 1 การสำรวจ และ สั่งเคราะห์ตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม ซึ่งกำหนดกลุ่มอาชีพ ไว้ 13 กลุ่ม อาชีพ โดยเพิ่มเติมอีก 2 กลุ่มอาชีพ คือ กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มคนว่างงาน ดังนี้ กรรมการ/ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง ครู/ อาจารย์ ทนาย/อัยการ/ผู้พิพากษา/ พศดี นักการเมือง/ผู้ดำรงตำแหน่งทาง การเมือง ทหาร/ตำรวจ นักธุรกิจ/พ่อค้า แม่ค้า นักบัญชี นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา พระสงฆ์/นักบวช/ผู้นำศาสนา นักวิจัย สื่อมวลชนแพทย์/เภสัชกร/พยาบาล วิศวกร/สถาปนิก เกษตรกร และคนว่าง งาน 2) ตัวบ่งชี้คัดสรรในการวิจัยโครงการที่ 3 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงคุณธรรม จริยธรรมของคนไทย มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ความซื่อสัตย์ สุจริต ความมีสติสัมปชัญญะ ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม ความขยัน หมั่นเพียร ความมีวินัย และความอดทน ตัวบ่งชี้ 5 ตัวแรกเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่ควร เฝ้าระวัง ซึ่งได้มาจากผลการวิจัยโครงการที่ 1 การสำรวจ และสั่งเคราะห์ตัวบ่งชี้ คุณธรรม จริยธรรม ตัวบ่งชี้ 2 ตัวบ่งชี้หลังได้ จากข้อเสนอจากผู้ทรงคุณวุฒิ สาเหตุ ที่กำหนดตัวบ่งชี้เพียง 7 ตัวบ่งชี้จาก 14 ตัวบ่งชี้ สืบเนื่อง จากในโครงการที่ 2 เป็น การคัดสรรเฉพาะตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรมที่มีความสำคัญ และ จำเป็น เพื่อขอบเขตการวิจัย ความเหมาะสมกับเวลา และความเป็นไป ได้ในการดำเนินการวิจัย เพื่อติดตามการเปลี่ยนแปลงตัวบ่งชี้คุณธรรม จริยธรรม เป็นรายไตรมาส 3) การวัดตัวบ่งชี้ คุณธรรม จริยธรรม ใช้ ข้อมูลจากสถิติตัวเลขที่มีการรวบรวมจาก หน่วยงานมาประกอบกับ ข้อมูลที่ได้จาก แบบวัดที่พัฒนาขึ้นตาม โครงการที่ 1 การสำรวจ และสั่งเคราะห์ตัวบ่งชี้ คุณธรรม จริยธรรม และแบบวัดที่พัฒนาขึ้นตาม โครงการที่ 2 การวิจัย และพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม โดยมีการสร้างข้อคำถามเพิ่มเติม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึก ข้อมูล และแบบสอบถาม เพื่อใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 15 กลุ่มสาขาวิชาชีพ และวัดระดับ คุณธรรม จริยธรรมที่ ควรเฝ้าระวัง 5 ช่วงเวลา คือช่วงเดือน สิงหาคม พฤศจิกายน 2549 กุมภาพันธ์ พฤษภาคม และสิงหาคม 2550 1) ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาระดับคุณธรรม จริยธรรมของคนไทยรายไตรมาส พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับคุณธรรม จริยธรรม ทั้ง 7 ตัวบ่งชี้ ในการวัดครั้งแรก เดือนพฤศจิกายน 2549 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.569-2.012 อันเป็นคุณธรรม จริยธรรมระดับดีพอใช้ และมีการเปลี่ยนแปลงระดับคุณธรรม จริยธรรม โดยในการวัด ครั้งสุดท้ายเดือนสิงหาคม 2550 มี ค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 3.240-3.804 อันเป็นคุณธรรม จริยธรรม ระดับดี ถึงดีมาก ทุกตัวบ่งชี้ 2) ผลการวิเคราะห์เพื่อศึกษาพัฒนาการ และแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงของคุณธรรม จริยธรรมที่ควรเฝ้าระวัง พบว่า ค่าเฉลี่ยคุณธรรม จริยธรรม ที่ควรเฝ้าระวังแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ระหว่างการวัดทั้ง 5 ครั้ง ผลการ

วิเคราะห์ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็นเส้นตรง ผลการวิเคราะห์ โมเดลโค้งพัฒนาการแบบมีตัวแปรแฝงเพื่อศึกษาพัฒนา การ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงคุณธรรม จริยธรรมที่ควร เฝ้าระวังของคนไทย ตามตัวบ่งชี้ ทั้ง 7 ตัวบ่งชี้ พบว่าอัตรา พัฒนาการ 4 ช่วงเวลา มีค่าระหว่าง 0.250 - 0.448, 0.500 - 0.812, 0.750 - 1.174 และ 1.000 - 1.412 ตามลำดับ สรุปได้ว่าลักษณะการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นช่วงละ ประมาณ 0.320-0.500 คิดเป็นร้อยละ 8.00-12.00 แสดงถึงลักษณะ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของคุณธรรม จริยธรรม ที่ควรเฝ้าระวัง ทั้ง 7 ตัวมีแนวโน้มเป็นเส้นตรง และเมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ พบว่า กลุ่มที่มีระดับการเริ่มต้นสูง และมี อัตราพัฒนาการสูงสุด คือ กลุ่มพระสงฆ์/นักบวช/ผู้นำทาง ศาสนา รองลงมา คือ กลุ่มทหาร/ตำรวจ แพทย์/เภสัชกร/พยาบาล ทนาย/อัยการ/พศติ/ผู้พิพากษา นักบัญชี/ผู้ตรวจ บัญชี ครู/อาจารย์ วิศวกร/สถาปนิก ส่วนกลุ่มที่มีอัตรา พัฒนาการค่อนข้างต่ำ คือ กลุ่มนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา กลุ่มกรรมกร/ผู้ใช้แรงงาน/ลูกจ้าง เกษตรกร และกลุ่มคน ว่างาน ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยง 3) ผลการวิเคราะห์ บทบาท และตัวแปร ที่มีผลต่อการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรม พบว่าค่าเฉลี่ยจากการเรียงลำดับความสำคัญของบทบาทในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในระดับ ตนเองมาจากการอบรมสั่งสอนจากพ่อแม่เป็นลำดับแรก ข้อค้นพบ รองลงมา คือ การอบรมสั่งสอนจากโรงเรียน การเลียนแบบ บุคคลสำคัญที่มีคุณภาพ การปฏิบัติธรรมะ การเข้าร่วม กิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม การดูโทรทัศน์ การฟัง วิทยุ การไปวัดเป็นประจำ การอ่านคอลัมน์ธรรมะจากหนังสือพิมพ์ และการใช้อินเตอร์เน็ต สำหรับค่าเฉลี่ยจาก การเรียงลำดับความสำคัญของบทบาทในการพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมในระดับครอบครัวจากการชักชวนให้ สมาชิกในครอบครัวทำความดีเพิ่มขึ้นเป็นลำดับแรกรองลง มา คือการเอาใจใส่ดูแลการกระทำของสมาชิกในครอบครัว การคุย/ถกเถียงถึงเหตุผลและความเหมาะสมในการแสดง ออกของสมาชิกในครอบครัวและการยกตัวอย่างบุคคลใน สังคมที่มีคุณภาพให้เป็นแบบอย่าง ส่วนค่าเฉลี่ยจากการ เรียงลำดับความสำคัญของบทบาทในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในระดับสังคม มาจากการจัดประชุมสมาชิกของ ชมรมในด้านคุณธรรม จริยธรรมเป็นลำดับแรก รองลงมา คือ การเป็นกรรมการ/ผู้ดำเนินการจัดกิจกรรม การจัดรายการ ทางโทรทัศน์ การเขียนบทความแสดงความคิดเห็นทางสื่อสิ่งพิมพ์ และการเป็นวิทยากร/ผู้ให้ข้อมูลด้านคุณธรรม จริยธรรม ผลการวิเคราะห์ระดับบุคคล พบว่า ค่าเฉลี่ยตัวบ่งชี้ คุณธรรม จริยธรรมที่ควรเฝ้าระวัง 7 ตัวแปร ของผู้ตอบ แบบสอบถาม ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีสติสัมปชัญญะ ความรับผิดชอบ ความยุติธรรม ความขยัน หมั่นเพียร ความมีวินัย และ ความอดทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.799, 2.777, 2.426, 2.353, 2.359, 2.547 และ 2.751 ตามลำดับ

นา เวีย (2554 : 88-89) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊ก เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ซึ่งวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้เพื่อวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เพื่อเสนอแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยสอดแทรกคุณธรรมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊ก สำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หัวข้อด้านคุณธรรมที่กำหนดทั้ง 24 หัวข้อ และตารางวิเคราะห์เนื้อหาด้านคุณธรรมในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊กฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน) เพื่อได้ประมาณความถี่ของคุณธรรมด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊ก และเอาหัวข้อที่ปรากฏมากที่สุด 8 หัวข้อมาเลือกให้เหลือ 4 หัวข้อ นำสร้างแนวการสอนภาษาไทย โดยสอดแทรกคุณธรรมสำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ผลการวิจัยพบว่า 1) คำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊กทั้ง 1417 ตอน ไม่ได้ปรากฏคุณธรรมด้านใด 214 ตอนปรากฏคุณธรรมด้านต่าง ๆ 1203 ตอน หัวข้อคุณธรรมที่กำหนด 24 หัวข้อปรากฏในคำคมมากที่สุด 8 หัวข้อเรียงลำดับได้ดังนี้ อันดับที่ 1 ความฉลาดเฉลียว อันดับที่ 2 ความมีเมตตา กรุณา อันดับที่ 3 ความซื่อสัตย์สุจริต อันดับที่ 4 ความมั่นใจในตนเอง อันดับที่ 5 ความกตัญญูกตเวที อันดับที่ 6 ความกล้าหาญ อันดับที่ 7 ความรับผิดชอบ อันดับที่ 8 ความอ่อนน้อมถ่อมตน 2) จากผลวิเคราะห์คุณธรรมแต่ละด้านที่ปรากฏในคำคมจากวรรณคดีเรื่องสามก๊ก ผู้วิจัยได้นำหัวข้อคุณธรรมที่กำหนดได้พบมากที่สุดจำนวน 8 หัวข้อมาเลือกให้เหลือ 4 หัวข้อ โดยพิจารณาว่าเป็นคุณธรรมสำคัญ เป็นที่ต้องการของสังคม ผู้วิจัยจึงเลือกคุณธรรมด้านความฉลาดเฉลียว ความมีเมตตา กรุณา ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวทีนำมาสร้างแนวทางการสอนแทรกคุณธรรมในวิชาภาษาไทยสำหรับชาวจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งหมดมี 4 แนวการสอนแต่ละแนว การสอนจะส่งเสริมคุณธรรมและทักษะการใช้ภาษาไทย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์คุณธรรม ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมในหนังสือ นิทาน วรรณคดี ในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ วิธีการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรม แนวทางการวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรม เช่น การวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมในนิทานชาดก การวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดี โดยมีในประเทศ และยังเห็นว่ายังไม่มีผู้ที่ทำวิจัยในประเทศไทยในเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลต่อไป

3. งานวิจัยที่เกี่ยวกับนิตยสารบันเทิง

3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรอุษา ถิวันดี (2549 : 1-6) ศึกษาเรื่อง การศึกษาลักษณะและการใช้คำแสลง ในนิตยสารบันเทิงภาษาไทย พุทธศักราช 2549 การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของ คำแสลง การใช้คำแสลง และ ความหมายของคำแสลงในนิตยสารบันเทิง โดยเก็บข้อมูลจาก นิตยสารบันเทิงภาษาไทยที่จำหน่าย ในปี พ.ศ. 2549 จำนวน 5 รายชื่อ ได้แก่ ทีวีพูล, สตาร์นิวส์ GOSSIP STAR, In Magazine และ Oops! รวมจำนวนทั้งหมด 120 ฉบับ ผลการศึกษาในด้าน ลักษณะของคำแสลง พบว่า มีวิธีการสร้างคำแสลง 7 วิธี ได้แก่ การนำคำหรือวลีที่มีอยู่แล้ว ในภาษามาสื่อความหมายใหม่การนำคำหรือข้อความมาจากเหตุการณ์ปัจจุบัน สภาพแวดล้อม และสื่อมวลชนแขนงต่าง ๆ การกำหนดคำให้สื่อความหมายด้วยเสียงการนำคำเลียนเสียง ธรรมชาติมาสื่อความหมายการยืมคำ มีทั้งยืมคำจากภาษาต่างประเทศและยืมคำจากภาษาถิ่น การพวนคำ มีทั้งพวนคำปกติและพวนคำปกติกับคำเดิม และ การสร้างคำขึ้นใหม่ มี 4 วิธี ได้แก่ การตัดแปลงคำเดิม การเล่นเสียง การบัญญัติคำขึ้นใหม่ และ การประกอบคำในด้านจุดประสงค์ ของการใช้คำแสลงพบว่า มี 11 จุดประสงค์ดังนี้ เพื่อแสดงความ สนับสนุนและความเป็นกันเอง เพื่อสื่ออารมณ์ขัน เพื่อสร้างความแปลกใหม่ เพื่อแสดง ภาพลักษณ์ เพื่อขำล้อ เพื่อเสียดสี เพื่อหลีกเลี่ยงคำต้องห้ามและคำหยาบคาย เพื่อดำเนิน ติเตียน เพื่อเน้นย้ำความ เพื่อลดระดับ ความรุนแรง และเพื่อหลีกเลี่ยงคำเดิมที่เข้ามาเป็นเวลานาน ในด้านความหมายของคำแสลงพบว่า จำแนกได้ 3 ลักษณะคือ ความหมายตามการ สื่อความรู้สึกและทัศนคติ มีทั้งความหมายที่สื่อ ความในทางที่ดีและสื่อความในทางที่ไม่ดี ความหมายใหม่ แบ่งเป็นความหมายแคบเข้าและ ความหมายกว้างออก และความหมายในบริบท มี 3 ประเภท คือ ความหมายเฉพาะ ความหมาย อุปมา และความหมายชวนคะนิงคำแสลงในนิตยสารบันเทิงมีลักษณะเฉพาะที่โดดเด่นด้วย การใช้ภาษาที่แปลกใหม่ แตกต่างกับการใช้ภาษาที่ถูกต้องของภาษาไทยมาตรฐาน ทั้งนี้ก็เพื่อ ดึงดูดความสนใจและทำให้ ผู้อ่านเพลิดเพลินไปกับการอ่านนิตยสารบันเทิง

ธนีสร บัณฑิตภักดิ์ (2548 : 149) การศึกษาคำแสลงในภาษาไทยของวัยรุ่นที่พบใน นิตยสาร การศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อจำแนกประเภทของคำแสลง และอธิบายลักษณะ การสร้างคำของคำแสลงในภาษาไทยของวัยรุ่นที่พบในนิตยสารบันเทิง ผู้วิจัยศึกษาคำแสลง ในนิตยสารบันเทิงทีวีพูล (TV. Pool) และนิตยสารป๊อป (POP) โดย ศึกษาในช่วงเวลาดังแต่ เดือนเมษายนถึงเดือนกันยายนปีพุทธศักราช 2546 เป็นระยะเวลา 6 เดือน รวมจำนวนนิตยสาร ทั้งสิ้น 32 ฉบับ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลและคัดเลือกคำแสลงตาม เกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลการ

คัดเลือกคำสแลง พบว่า มีคำสแลงเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นจำนวนทั้งสิ้น 206 คำ ผลการศึกษาวิจัย คือ คำสแลงสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำสแลงแท้ และคำ สแลงไม่แท้การสร้างคำ สแลงในภาษาไทยของวัยรุ่น สามารถแบ่งได้เป็น 11 ลักษณะ ได้แก่ การ ประสมคำ การสร้าง คำใหม่ คำซ้ำ คำเปลี่ยนเสียงจากเดิม คำเปลี่ยนความหมายจากเดิม การตัด พยางค์ คำสร้อย คำยืมจากภาษาต่างประเทศ คำชอน คำผสาน และคำเปลี่ยนอักษรวิธี ตามลำดับ

รุ่งทิพา นัททันต์รัศมี (2554 : 149) ศึกษาเรื่อง การศึกษาคำอุทานในภาษาไทย ที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายและศึกษา หน้าที่ของคำอุทานที่ ปรากฏในนิตยสารบันเทิง โดยเก็บข้อมูลคำอุทานจากนิตยสารบันเทิง 4 รายชื่อ จำนวนทั้งสิ้น 48 ฉบับ ผลการศึกษาพบว่า คำอุทานในนิตยสารบันเทิงสามารถจำแนก ตามลักษณะทางความ หมายได้ 3 ประเภท คือ 1) คำอุทานที่สื่อความหมายเชิงอารมณ์ ความรู้สึกของผู้พูด คำอุทานที่ พบทั้งหมดในประเภทนี้สามารถสื่ออารมณ์ความรู้สึกได้ 19 อารมณ์ ได้แก่ ประหลาดใจ ตกใจ หอกล้อ ไม่พอใจ ตื่นเต้น ชัดเคืองใจ สงสัย พอใจ ผิดหวัง สงสาร ประชดประชัน เหนื่อย ใจ ชื่นชม รำคาญใจ หมั่นไส้ โลงใจ อิจฉา เจ็บปวด และ รังเกียจ 2) คำอุทานที่สื่อความ พิจารณาหรือความต้องการของผู้พูด 3) คำอุทานที่สื่อการรับรู้ หรือความเข้าใจของผู้พูดในส่วนผลการศึกษาเรื่องหน้าที่ของคำอุทานในนิตยสารบันเทิง พบว่า คำอุทานนอก จากจะใช้ในการสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้พูดแล้ว ยังทำหน้าที่อื่น ๆ ดังนี้ 1) ช่วยสร้างความสนใจที่มีต่อสาร โดยปรากฏในตอนต้นของสาร 2) ช่วยสรุป หรือเน้นย้ำอารมณ์ ทัศนคติที่ผู้เขียนมีต่อสาร โดยปรากฏในตอนท้ายของสาร 3) เชื่อมโยงเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ทางความคิดโดย ปรากฏภายในเนื้อหาของสาร โดยสามารถแบ่งประเภทของโครงสร้าง แสดงความคิดได้ 2 แบบ ได้แก่ 1) โครงสร้างแสดงความคิดแบบเสริมจำแนกกลุ่มย่อยได้ดังนี้ 1.1 การสรุปความ 1.2 การขยายความ 1.3 การอธิบายความ 1.4 การเพิ่มความ 2) โครงสร้าง แสดงความคิดแบบโต้ตอบ จำแนกกลุ่มย่อยได้ดังนี้ 2.1 การแสดงปฏิสัมพันธ์หรือทำที่ 2.2 การประเมิน 2.3 การแก้ไขความ 2.4 การลดความและ 2.5 การขัดแย้ง

ธนรัชต์ กุสมบัติ (2554 : 68-71) ศึกษาเรื่อง กระบวนการผลิตข่าวของนิตยสาร บันเทิง ผู้ศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงกระบวนการผลิตข่าวของนิตยสารบันเทิงและ เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อ กระบวนการผลิตข่าวของนิตยสารบันเทิง การศึกษานี้ใช้วิธี การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) กับกลุ่มผู้ทำงานทางด้านนิตยสารบันเทิง โดยมี ตำแหน่งอยู่ในระดับหัวหน้าของงาน ทางด้านข่าว ประกอบไปด้วย บรรณาธิการบริหาร

รองบรรณาธิการ หัวหน้ากองบรรณาธิการ หัวหน้าฝ่ายข่าวผลการศึกษาค้นคว้า กระบวนการผลิตข่าวของนิตยสารบันเทิงมีการทำงาน โดยแบ่งหน้าที่ออกเป็นบรรณาธิการเป็นผู้ควบคุมดูแลกระบวนการทั้งหมดในการผลิตข่าว โดยทำหน้าที่ร่วมกับรองบรรณาธิการ จากนั้นมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบออกไปเป็นส่วนความรับผิดชอบ ไปยังบรรณาธิการ Section และจัดส่งผู้สื่อข่าวออกไปทำข่าวทั้งนี้ ในกระบวนการผลิตข่าวของนิตยสารบันเทิงยังประกอบด้วยขั้นตอนของการ คัดเลือกข่าวบันเทิงซึ่งจะมีการพิจารณาประเด็นข่าวบันเทิงดังนี้ ข่าวความเคลื่อนไหวของศิลปิน ดาราทั้ง ในและต่างประเทศ ข่าวคราวเคลื่อนไหวของวงการภาพยนตร์ละคร และวงการเพลง เมื่อได้ทำการพิจารณาประเด็นแล้วขั้นตอนต่อมาคือการนำเสนอข่าวสารออกไปซึ่งจากการศึกษา พบว่า มีวิธีการนำเสนอดังต่อไปนี้ การนำเสนอข่าวสารจากเหตุการณ์ที่สังคมกำลังให้ความสนใจ การนำเสนอข่าวความคู่แข่งขันในธุรกิจนิตยสารบันเทิงและการนำเสนอข่าวในรูปแบบที่แตกต่าง จากคู่แข่งสำหรับปัจจัยที่มีผลต่อกระบวนการผลิตข่าวของนิตยสารบันเทิง ประกอบด้วยปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดยืนในการนำเสนอเนื้อหาและความต้องการของเจ้าของ หรือผู้บริหารนิตยสาร วัฒนธรรมองค์กรในด้านบุคลิกการทำงานและบุคลากร ขณะที่ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยทาง เศรษฐกิจ คู่แข่งขัน ผู้อ่านนิตยสารบันเทิง

สราภรณ์ สุวรรณแสง (2555 : 167-176) ศึกษาเรื่อง ลักษณะเฉพาะการเขียนและการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในนิตยสารบันเทิงไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อจำแนกหมวดหมู่คำยืมภาษาอังกฤษ ลักษณะรูปเขียนคำยืม และการใช้คำยืม ภาษาอังกฤษ ข้อมูลคำยืมภาษาอังกฤษรวบรวมจากนิตยสารบันเทิง 11 รายชื่อ จำนวน 132 เล่ม ที่เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2553 ผู้วิจัยปรับแนวคิดการจัดหมวดหมู่ความหมายเชิงวัฒนธรรม ที่เรียกว่า โฮปี โดเมน (Hopi Domain) ของ (Voegelins, 1957) นำมาจัดแบ่งกลุ่มคำยืม ผลการศึกษา พบว่าสามารถแบ่งกลุ่มคำยืมเป็น 5 หมวดหมู่ ได้แก่ 1) หมวดธรรมชาติ 2) หมวดมนุษย์และพฤติกรรม 3) หมวดสติปัญญาอารมณ์ 4) หมวดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 5) หมวดคำศัพท์ทางไวยากรณ์ โดยกลุ่มสุดท้ายนี้เป็นข้อมูลที่พบเพิ่มเติมจากการศึกษาของโวจิดินส์ภาษาที่ใช้ในการเขียนมี 4 ลักษณะ คือเขียนทั้งรูปภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เขียนในรูป ภาษาไทย เขียนในรูปภาษาอังกฤษ และเขียนรูปภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ ส่วนรูปแบบการเขียน พบ 5 รูปแบบ คือ การเขียนตัดพยางค์ การเขียนเพิ่มพยางค์ การเขียนผิดรูป การเขียนไม่คงที่ และ การเขียนสะกดผิดการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในนิตยสารบันเทิงไทยแบ่งได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การใช้ในด้านรูป ศัพท์ และ 2) การใช้ในด้านความหมาย ผลการศึกษาพบว่า มีการเรียงคำตามหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ และมีการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในเชิงเปรียบเทียบผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นสถานภาพคำยืม

ภาษาอังกฤษในภาษาไทยทั้งการรับคำใหม่ หมวดหมู่ของคำ การสร้างคำโดยการประสมกลับ คำไทยและการแปลความหมาย รวมถึงการเขียนพินทุรูป ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้คำภาษาอังกฤษของผู้อ่านรวมถึงการเขียนสะกดคำเหล่านี้ตามอย่างที่ ปรากฏในนิตยสารบันเทิงเหล่านี้

นันทนา เสลานนท์ (2550 : 245-252) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของดารานักแสดง ในวงการบันเทิงที่มีต่อนิตยสารปาปารัซซี่การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของดารานักแสดง ในวงการบันเทิงที่มีต่อนิตยสาร ปาปารัซซี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของดารานักแสดงตามลักษณะ ประชากร 2) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและแนวทางการ ดำเนินชีวิตของ ดารานักแสดงที่มีต่อนิตยสารปาปารัซซี่ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มตัวอย่างได้แก่ดารานักแสดงในวงการบันเทิง จำนวน 300 คน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ จำนวน ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และเสนอผลการทดสอบสมมติฐาน การวิจัยด้วยสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์เป็นรายคู่ ด้วยวิธี LSD ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง มี อายุ 21-30 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีประสบการณ์การทำงานใน วงการบันเทิง 4-6ปี และพบว่า ดารา นักแสดงที่มีลักษณะประชากรต่างกัน เช่น เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์การทำงานในวงการบันเทิงที่ต่างกันจะทำให้ดารานักแสดงมีความคิดเห็นต่อนิตยสารปาปารัซซี่ทั้งทางด้านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหา และความรับผิดชอบต่อสังคมและ จรรยาบรรณสื่อมวลชนที่ต่างกัน 2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของดารานักแสดง ได้แก่ วิธีการที่ได้นิตยสาร ปาปารัซซี่มา สาเหตุที่ซื้อนิตยสาร ความถี่ในการซื้อนิตยสาร และ ระยะเวลาที่ซื้อ นิตยสาร พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่ต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นของดารา นักแสดงที่มีต่อนิตยสารปาปารัซซี่ ทั้งทางด้านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหา และ ความรับผิดชอบต่อสังคมและจรรยาบรรณสื่อมวลชน 3. แนวทางการดำเนินชีวิตของดารา นักแสดง ได้แก่ วันว่างใน 1 สัปดาห์ ลักษณะ การแต่งกาย และเรื่องที่สนใจ พบว่าแนวทางการดำเนินชีวิตที่ต่างกันไม่มีผลต่อความ คิดเห็นของดารานักแสดงที่มีต่อนิตยสารปาปารัซซี่ ทั้งทางด้านรูปแบบการนำเสนอ เนื้อหา และความรับผิดชอบต่อสังคมและจรรยาบรรณ สื่อมวลชน นอกจากนี้ยังพบว่าดารานักแสดงมีความคิดเห็นต่อนิตยสารปาปารัซซี่ในด้าน รูปแบบการนำเสนอว่าในปัจจุบันนิตยสารปาปารัซซี่เน้นเสนอภาพการแต่งตัวหัวือหวา ของ ดารานักแสดง มีพาดหัวข่าวที่เกินจริง โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.47 และ 3.42 ตามลำดับ

ด้านเนื้อหา พบว่า คารานักแสดงส่วนใหญ่เห็นด้วยว่านิตยสารปาปารัชชีเน้น เสนอข่าวเรื่องความรักของคารานักแสดง และนิตยสารปาปารัชชีควรปรับปรุงเนื้อหา ค่อนข้างดี โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.64, 3.60 และ 3.57 ตามลำดับด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและจรรยาบรรณ สื่อมวลชนนั้นคารานักแสดงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากกว่านิตยสารปาปารัชชีควรปรับปรุงการทำงานให้มีจรรยาบรรณ สื่อมวลชน และมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น และควรมีกฎหมายควบคุมนิตยสาร ปาปารัชชีโดยเร็วที่สุด และยังคิดว่าการเสนอภาพถ่ายส่วนตัวในนิตยสารถือเป็นการ ละเมิดสิทธิ ส่วนบุคคลอีกด้วย โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.04, 4.04, 3.99 และ 3.79 ตามลำดับ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารบันเทิง ช่างค้นแสดงให้เห็นว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวกับนิตยสารบันเทิงหลายเรื่องด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้รับประโยชน์จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คือ การศึกษาลักษณะและการใช้คำแสดงในนิตยสารบันเทิงภาษาไทย เรื่องการศึกษาคำอุทานในภาษาไทยที่ปรากฏในนิตยสารบันเทิง ศึกษาเรื่องกระบวนการผลิตข่าวของนิตยสาร เรื่องลักษณะเฉพาะการเขียนและการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในนิตยสารบันเทิงไทย เรื่องความคิดเห็นของคารานักแสดงในวงการบันเทิงที่มีต่อนิตยสารปาปารัชชีการศึกษา เรื่องความคิดเห็นของคารานักแสดงในวงการบันเทิงที่มีต่อนิตยสาร ปาปารัชชี จะเห็นว่าจากการศึกษา ยังไม่มีผู้ที่ทำวิจัยในประเทศไทยในเรื่องการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์และคุณธรรม ที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยจะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นและเป็นแนวทางในการเก็บข้อมูลต่อไป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้น พบว่า ไม่มีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์ในประเทศไทย และมีการวิเคราะห์เนื้อหาคุณธรรมในหนังสือ นิตาน วรณคดี ในเรื่องต่างๆ เช่น การวิเคราะห์เนื้อหาทางคุณธรรมในนิตานชาดก การวิเคราะห์คุณธรรมในคำคมจากวรรณคดี และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิตยสารบันเทิงในแง่มุมต่าง ๆ ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์และคุณธรรมในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหาทางคณิตศาสตร์และคุณธรรมที่สอดแทรกในนิตยสารบันเทิงวัยรุ่น เพื่อเป็นข้อสนเทศในการแนะนำนิตยสารที่มีประโยชน์และมีคุณค่าต่อนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่คุณธรรม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

